

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 134/fascicle 4

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 1 de desembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4787/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern. Fascicle 1
 - 2) RGE núm. 4794/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur. Fascicle 1
 - 3) RGE núm. 4798/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear. Fascicle 1
-

- 4) RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Consorci per a la restauració de les pedreres. *Fascicle 1*
- 5) RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals a Es Codolar. *Fascicle 1*
- 6) RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafi. *Fascicle 1*
- 7) RGE núm. 5060/98, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament del nou centre de salut a Eivissa. *Fascicle 1*
- 8) RGE núm. 5066/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions per prevenir accidents deguts a fugues de gas. *Fascicle 1*
- 9) RGE núm. 5061/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'informació educativa. *Fascicle 1*
- 10) RGE núm. 4918/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta turística complementària dels camps de golf. *Fascicle 1*
- 11) RGE núm. 4894/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla a Serveis Ferroviaris de Mallorca. *Fascicle 1*
- 12) RGE núm. 5062/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussió pressupostària de l'obertura del Museu de Menorca. *Fascicle 1*
- 13) RGE núm. 4927/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessiu nombre de fotografies fetes al president de la Comunitat. *Fascicle 1*
- 14) RGE núm. 5069/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a travessa hípica. *Fascicle 1*
- 15) RGE núm. 4856/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a port de Ciutadella. *Fascicle 1*
- 16) RGE núm. 4895/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a conflicte col·lectiu dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. *Fascicle 1*
- 17) RGE núm. 4905/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Ses Covetes-Sa Ràpita-S'Estanyol. *Fascicle 1*
- 18) RGE núm. 4865/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a declaracions de l'advocat de la defensa sobre finançament irregular. *Fascicle 1*

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4496/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació i desenvolupament de la Llei 1/1991, d'espais naturals (LEN). *Fascicle 1*

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 3853/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions de rescabament contra l'abans president Sr. Gabriel Cañellas per motiu de responsabilitat patrimonial per la irregular concessió administrativa per a la construcció del túnel de Sóller. *Fascicle 1*

- IV.- Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 5757/96, de consells escolars de les Illes Balears.** *Fascicle 2*

V.- *Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 5759/96, de patrimoni històric de les Illes Balears (abans de patrimoni cultural).* Fascicle 3

VI.- *Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 2199/97, de col·legis professionals.* 5743

VII.- *Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressupostos del Projecte de Llei RGE núm. 1548/98, pel qual es regula el règim específic de taxes de la CAIB.* 5755

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, continuam amb aquesta sessió plenària.

VI.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 2199/97, de col·legis professionals.

Anam a veure el dictamen del Projecte de Llei de col·legis professionals de les Illes Balears. Aquesta presidència informa -si em deixen...- que el debat es farà exactament igual com s'han fet els altres: hi haurà un torn d'intervenció per part de cada un dels grups parlamentaris. Primer, per a aquells que tenen esmenes vives i presentades i, després, per als altres que no en tenen i, per tant, per fixació de posició.

En qualsevol cas, segons el debat i les esmenes que es mantenen, la votació no es produirà en cap cas abans de les 23,30.

Per part d'Esquerra Unida té la paraula el Sr. Portella.

(Remor de veus)

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Anam ja al tercer dels projectes de llei que avui tractam en el Parlament. Els dos anteriors han estat projectes senzills comparats amb els que arriben ara, que és la Llei de col·legis professionals i la Llei de taxes.

A la Llei de col·legis professionals el nostre grup ha mantingut 19 esmenes que defensaré en una sola intervenció perquè totes fan referència al mateix, són 19 esmenes a diferents articles i la mateixa crítica que feim al contingut del Projecte de llei té la traducció en cada un dels articles, per tant és un projecte que nosaltres valoram, en general, com a positiu i que no fos per la qüestió de com tracta el tema territorial seria una llei que es podria votar favorablement en el seu contingut, però trobam que la qüestió territorial no està solucionada en aquest projecte de llei i que per aquesta qüestió no podem donar un vot afirmatiu als articles, sinó que a la majoria d'articles ens haurem d'abstenir.

Les esmenes que presentam son..., el Projecte de llei obliga els col·legis professionals a crear un sol col·legi professional per a cada professió de les Illes Balears, no permet la creació de col·legis professionals de caràcter insular que després es podrien coordinar a través de consells de col·legis, que és el que nosaltres en la majoria d'esmenes, i creim que és fonamental, no només perquè ja actualment existeixen col·legis professionals de caràcter insular, de forma excepcional, sinó perquè quan defensam una esmena o un conjunt d'esmenes en què sigui possible la creació de col·legis professionals de caràcter insular, de caràcter insular coordinats, lògicament, defensam també el caràcter d'aquesta comunitat, que és un caràcter d'illes que tenen un contracte comú, un acord polític de crear una comunitat autònoma i de crear un únic fet administratiu autònom. I aquesta és la idea.

El fet que demanar que es puguin crear col·legis professionals de caràcter insular no vol dir que la Llei obligui a la creació de col·legis professionals de caràcter insular, sinó que permet la possibilitat de, si els professionals, si els col·legiats, creuen oportú aquest tipus d'organització territorial ho puguin fer. Des de les illes exteriors tenim molta sensibilitat en aquest tema, tal vegada més que des de Mallorca es té sensibilitat per aquest tema, i per aquest motiu l'hem defensat i l'hem mantingut tal vegada més des de les illes exteriors, aquesta qüestió, i per açò l'hem mantingut en aquest projecte de llei.

Com ja dic, són les 19 esmenes que presentam. Unes, perquè possibilitin la creació d'aquests col·legis insulars; unes altres que donen forma i contingut, funcionament i estructura al que seria el consell de col·legis de caràcter insular, si es creassin; i després unes altres que donen forma i contingut a tots els processos de segregació, de fusió, dels col·legis on hi pogués haver aquesta circumstància de la territorialització.

I açò és el contingut de les 19 esmenes, 19 esmenes després vinculades als articles conseqüents a l'articulat del projecte, i ens sap greu que per aquest motiu, per la caparrudesa del Partit Popular de no permetre aquesta possibilitat, no es pugui donar un vot afirmatiu a una llei que, en els termes generals, hi estam d'acord, amb excepcions: i hi ha algunes esmenes presentades pel Grup dels Socialistes de Mallorca i de Menorca a les quals nosaltres donarem suport en el sentit de l'obligatorietat o no d'estar col·legiat el personal funcional de la Comunitat Autònoma.

És la defensa que faig de totes les esmenes, queden per defensades i ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Alorda té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, realment en la Llei, malgrat hi hagi tota una sèrie d'esmenes, n'hi ha tota una vintena que són efectivament també per aquest tema de la territorialitat que s'ha anomenat, el fet de la possibilitat que l'abast del col·legi professional sigui insular. Per tant en realitat la defensa de totes les esmenes serà curta, no per l'hora, perquè el fet que tinguem un parlament provincià (...) amb aquest període de sessions i que s'hagin d'acumular d'aquesta manera tan absurda els procediments legislatius, no per això deixarem de fer la intervenció que creim que mereix aquesta llei però, en qualsevol cas, creim que realment era en fase de ponència i de comissió on hem pogut defensar el conjunt d'aquestes esmenes.

Els col·legis professionals són corporacions i, per tant, defensen interessos privats i, en conseqüència, no entenem per què hi ha d'haver un element tuïtiu tan important per part de les administracions públiques que prohibeixin el fet que tinguin un abast insular. Ens sembla molt més interessant que siguin els mateixos professionals que decideixin quin és l'abast que els és més convenient per a la defensa dels seus interessos corporatius. Certament que, essent corporacions de dret públic, hi ha d'haver una legislació i hi ha d'haver un marc que ha d'estar creat pels representants del poble i no per la pròpia corporació, indubtablement, el que no veim és quin interès general es persegueix amb l'obligació de la balearitat de l'abast dels col·legis; no l'entendem i, per tant, no li podem donar suport. De fet, el propi Grup Popular, que ha estat el gran defensor en aquest nivell d'imposar la balearitat, ha sostret, ha permès una excepció respecte dels col·legis existents i jo crec que això és la demostració que no ho considera un requisit imprescindible. En qualsevol cas és prescindible i no és res que doni un plus de garantia de l'interès general i d'interès públic als col·legis. En qualsevol cas, voldria que s'entengués també quina és la postura del nostre grup: nosaltres no defensam que l'abast dels col·legis hagi de ser insular, ni molt menys, senzillament pensam que la Llei no ha de prohibir que els professionals ho decideixin així, que és molt diferent.

Per tant, ja dic, una vintena de les esmenes presentades van en aquest sentit. Fins i tot, com que consideram important que hi hagi aquest abast balear, es creen, es creen, en el cas de consells insular o consells professionals d'abast insular -perdó- consells balears de col·legis que garantirien aquesta interlocució a nivell balear.

Un altre dels elements que també justificaran la nostra abstenció al Projecte de Llei, malgrat no poder procedir a la votació del vot particular que havíem presentat però que no havíem defensat en comissió, però sí que ho podem dir com a justificació del nostre vot, és el fet d'un hàbit que és per a nosaltres una perversió que es comença a utilitzar aquesta cambra: quan aquesta cambra comença a fer lleis -afortunadament a la Llei del patrimoni no ho ha fet tant-oblida que la Comunitat Autònoma no té una sola institució que és el Govern, sinó que, d'alguna manera, sembla que aquestes lleis es fan pel Govern balear; per exemple, la Llei de moratòria, per dir-ho d'alguna manera, es parla de la moratòria del Govern; qualsevol cosa que fa la Cambra legislativa per al país, es considera que és del Govern.

Això és una confusió, diríem que fins i tot terminològica, entre dues accepcions pròpies de comunitat autònoma: per un vent, naturalment, que hi ha un govern i un legislatiu, que és un mateix pressupost i que seria una accepció de comunitat autònoma, però per l'altra banda comunitat autònoma és també el nom del país, el nom del país que és Illes Balears, i dins aquest país hi ha altres institucions que regula aquest parlament, com són els ajuntaments i com són, naturalment, en primer lloc en aquest sentit, els consells insulars, perquè d'alguna manera formen part també de l'entramat institucional d'aquesta comunitat autònoma en sentit, fins i tot, estricte, amb la distinció (...) entre l'estat com a (...) estat o com a (...) estat. Jo crec que és important distingir aquestes dues accepcions, aquesta idea de comunitat autònoma com a país de la comunitat autònoma com a govern autonòmic-parlament autonòmic. Creim que si no hi ha aquesta distinció cada vegada més les lleis obliden que hi ha altres institucions. I fins i tot, naturalment, l'Administració perifèrica de l'Estat, que en allò que tenim competències no hi ha estats que valguin: és aquest parlament el que pot regular allò que hagi de fer l'Administració perifèrica; indiscutiblement també allò que han de fer els particulars.

Per tant, ens sap molt de greu que, així com del Projecte de Llei venia una referència al fet que els consells insulars, els ajuntaments podien delegar i podien fer convenis amb els ajuntaments, això s'ha volgut extirpar puntualment tant del nom del capítol tercer del títol..., no record ara quin és, de l'article vuitè, em sembla que el títol II, deu ser, com també l'article vuitè i també l'article 27. És a dir, es vol que la llei només parli del Govern, perquè si parlàs d'altres coses sembla que usurpa. La llei no usurpa absolutament res, la competència és autonòmica i la competència autonòmica, en sentit general, l'aplica, l'exerceix aquest parlament.

Per altra banda, en el nivell de les funcions, dels fins essencials dels col·legis, demanam que hi hagi una referència a la qualitat de la professió i a l'ètica dins l'exercici de la professió. Pel Grup Popular, o pel que hem discutit en ponència i en comissió, sembla que el fet que sigui citada com una de les funcions dels col·legis és suficient. Nosaltres creim que no, creim que és important que aquesta tasca, aquesta feina que han de fer els col·legis, figuri dins els fins essencials perquè no és just un dels fins essencials ordenar la professió, sinó també vetllar pel fet que aquesta ordenació es compleixi dins les normes deontològiques del col·legi; per tant, demanam que estigui a l'article 11 i no just a l'article 12.

Respecte de les funcions tenim dues esmenes presentades: una demana una cosa que diuen gairebé la majoria de les lleis autonòmiques, i és dedicar un apartat a la representació; de fet, l'article primer i altres articles parlen de la representació, que una de les coses que ha de fer el col·legi és representar la professió, però nosaltres consideram que també estava bé citar-la, dedicar-li un apartat de les funcions de l'article 12; aposta feim aquesta esmena. I una altra que és de més calat, a la qual s'ha referit ja el portaveu d'Esquerra Unida, que és la que pretén sostreure d'alguna manera a les competències del col·legi o a les atribucions que tenen els col·legis els funcionaris. Per tant, salvar la relació funcional que pugui lligar un professional amb l'Administració pública, per tant, és una relació de subjecció especial que, de cap manera, pot quedar condicionada per la col·legiació que pugui tenir el professional com a tal. Recordem que aquesta llei atribueix als col·legis l'ordenació de la professió, atribueix crear normes deontològiques que es publiquen, fins i tot dóna facultats disciplinàries, per tant sancionadores, als col·legis si no compleixen normes d'ordenació de la professió i normes deontològiques. Això és molt delicat quan es parla de funcionaris. Pensem en col·lectius tan importants de professionals com els metges o els infermers, que estan col·legiats i, fins i tot, alguns elements fàcils de sospitar de dificultats a l'hora d'establir quina és la frontera deontològica; de cap manera la normativa que genera el col·legi ha de poder posar en entredit, diguem-ne, la relació de funció pública que lliga el funcionari públic amb l'Administració. Així ho han fet també moltes lleis autonòmiques, la més recent la llei de Navarra, que creim que ha estat sensible a aquesta necessitat de sostreure aquesta regulació del col·legi als funcionaris.

En aquest mateix sentit tenim l'esmena 4748, que va en la mateixa línia que mai no es pugui obligar a col·legiar-se un funcionari per exercir la funció pública, perquè al final el col·legi el que intenta és garantir un nivell de qualitat en el servei del professional, una qualitat, unes normes deontològiques. Nosaltres estam convençudíssims que l'Administració, des de la legitimitat que li dóna la direcció dels elegits democràticament, ja garanteix amb escreix totes les garanties que pugui aportar el col·legi i, per tant, en cas de fricció, en cas de dubte, s'ha d'estar a l'Administració pública, molt més que a una corporació de dret públic s'ha d'estar a una institució territorial legitimada democràticament pel poble com és l'Administració. Per tant en aquest sentit creim que de cap manera no aporta res de positiu el col·legi, sinó que ho garanteixen pròpiament totes les lleis de funció pública i de regulació administrativa i que, per tant, així és per on ha d'anar.

També mantenim una esmena menor de caràcter tècnic respecte al fet que s'utilitzi el terme "tipificació"; quan es parla de disciplina, quan es parla de sancions creim que és bo utilitzar tot el dipòsit doctrinal que hi ha respecte a aquesta terminologia i no la part més aviat poc tècnica que utilitza el Projecte de llei tal i com nosaltres ho veim. El terme "tipificar" una infracció és molt clar, es remet, per tant, a tota una doctrina que aclareix els termes i que per nosaltres és una millora.

A l'article 27 també ja hem dit que votaríem en contra per això mateix que hem comentat que ha anul·lat la referència a les altres administracions.

L'esmena 4762 nosaltres demanam que se suprimeixi perquè, així com en determinats temes sembla que el Grup Popular considera que les nostres esmenes van més enllà de les competències de la Comunitat Autònoma, cosa que nosaltres no compartim, de fet totes les esmenes són copiades d'altres comunitats, desgraciadament efectivament pot ser que tinguin algun punt -tret del tema insular- algun punt per sobre del nostre, per exemple, evidentment, Navarra ha col·locat col·legis professionals dins l'article 10 nostre i no dins l'article 11, com nosaltres demanàvem, però més enllà d'això és evident que tenim competències. El que no entenem és que la nostra llei autonòmica faci una regulació extraterritorial, i això és el que fa aquesta disposició adicional tercera. Diu exactament que els col·legis professionals de les Illes Balears tendran dret a estar en els consells generals de nivell d'Estat. Jo no crec de cap manera que el Parlament balear pugui dir qui pot estar o no dins un consell de l'Estat. Evidentment, com que el mateix redactor se'n tem que per ventura ha fet llarg o que des d'aquí no es pot regular qui forma part o no d'aquests consells, diu: "en la mesura que digui la llei de l'Estat", però això, o no vol dir res i per tant és superflu, o senzillament és extracompetencial. Creim que nosaltres hem de regular tot el sigui Illes Balears, però no podem imposar a fora de les Illes allò que s'hagi de fer amb institucions que estan fora d'aquí. Per tant, creim que el més adient seria eliminar aquesta disposició adicional tercera.

I quant a la disposició addicional sisena també en demanem l'eliminació perquè promou que es faci exactament tot el contrari del que nosaltres proposàvem respecte als funcionaris. Diu aquesta disposició addicional que el Govern de les Illes Balears vetllarà perquè en els casos que legalment correspongui estiguin incorporats als respectius col·legis professionals els funcionaris i el personal laboral de les administracions públiques de les Illes Balears, és a dir, que la Llei obliga el Govern a fer tot el possible perquè els funcionaris es col·legiïn, si cal. Nosaltres creim que no, que va en la línia tota contrària i, naturalment, torna a haver-hi la llei: no diu les administracions públiques de les Illes Balears, no diu si un consell insular tengués un hospital com ha tingut durant molts d'anys, o si el tengués un ajuntament o si hi hagués professionals que poden estar col·legiats dins les entitats locals o dins l'Administració perifèrica; només el Govern, el Govern respecte -s'entén- dels seus funcionaris, perquè suposam que no pretendrà que el Govern vagi perquè els funcionaris d'altres administracions públiques es col·legiïn quan calgui. Per tant, tornam a estar amb aquesta confusió del que són els col·legis professionals que han d'estar dins la Comunitat Autònoma, dins el país de les Illes Balears, amb el que són les atribucions del Govern balear.

Creim que aquesta confusió és menor, per ventura, dins aquesta llei perquè, al cap i a la fi, les entitats locals continuaran fent el que trobin oportú que han de fer, no els dóna cap plus el fet que estiguin o no citades en aquesta llei, però seria greu, greu, que aquesta cambra anàs oblidant per a qui fa les lleis, perquè ens dóna la impressió, jo l'he tenguda amb les distintes lleis territorials que hem anat aprovant darrerament, que el Partit Popular, el Grup Popular perd un poc de vista quines són les institucions que formen part de l'entramat i de la vida política d'aquest país. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que abans d'intervenir per fixar la posició en relació al Projecte de llei 2199/97, m'agradaria ocupar uns segons en fixar la posició sobre l'acte en el qual fixarem la posició sobre aquest projecte de llei. Jo no sé si els senyors i les senyores diputats se'n temen de quin dia som i quina hora, si han vist la data d'entrada i de registre de les esmenes d'aquest projecte de llei, 16 de setembre de l'any 97, i la poca professionalitat que estan demostrant com a diputats i diputades, debatent una llei de col·legis professionals. I dic això perquè crec que en aquest moment, la Cambra és buida, la premsa no hi és, el poc interès que tenim a fer una llei, llei que podria haver estat debatuda fa molt de temps, perquè, com demostra aquest propi acte parlamentari, en el fons, no hi ha grans esmenes, no hi ha una gran confrontació ideològica i, per tant, fa més d'un any que aquesta llei d'hagués pogut aprovar amb tota naturalitat.

Però clar, els mals alumnes solen estudiar el vespre abans de l'examen, i el Govern se n'ha temut que no tenia prou currículum per anar a l'examen, i ara, de sobte, se'ns ha posat a estudiar els vespres amb centramina, i avui en dia tots els metges desaconsellen la centramina, és una droga que no convé, sobretot mesclada amb alcohol, que és el que solen prendre les senyories quan sopen a aquests actes parlamentaris nocturns.

Bé, fixarem la posició sobre les esmenes. Jo crec que al final, la ponència que s'ha fet de matí i horabaixa, que és quan fa la feina la gent normal, ha arribat a un ample consens, i jo he d'agrair al grup majoritari l'admissió d'una boníssima part de les esmenes que ha fet que nosaltres no en mantenguem vives cap en aquest ple, perquè totes aquelles que tenien un cert contingut realment han estat assumides, bé directament bé en formes transaccionals, i, per tant, no en mantenim cap. Respecte de les esmenes d'altres grups, nosaltres donarem suport exactament i estrictament a la 4738, a la 4743, a la 4753 i a la 4765 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a les altres ens abstenem.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Mauricio Rovira, té vostè la paraula.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. En primer lugar, y como me imagino que no me puedo posicionar sobre el posicionamiento de algún grupo que no mantiene enmiendas, simplemente decir que, efectivamente, creemos que este proyecto es bueno, es positivo, y que básicamente está en su totalidad consensuado, salvo en el aspecto territorial, que no ha habido manera de solucionarlo. En este sentido, nosotros creemos que el aspecto territorial en este proyecto es fruto, en primer lugar, de la voluntad mayoritaria expresado por aquellos que van a ser regulados, o sea, los colegios. En segundo lugar, es fruto también de una necesidad de regulación que garantiza un funcionamiento y servicios a los colegiados y a los ciudadanos y que permita una relación lo más adecuada posible de los colegios profesionales con las administraciones. Y además, el proyecto garantiza la presencia de colegiados de todas las islas en los correspondientes órganos de gobierno.

Nosotros creemos que en ningún caso se está haciendo, con este proyecto, una defensa de un corporativismo mal entendido, y por supuesto no es comparable, o nosotros creemos que no es comparable, la regulación de los colegios profesionales con la organización territorial de las administraciones, de las distintas administraciones de esta comunidad. Creemos que se está regulando con ese proyecto una realidad existente, una realidad que nos dice cómo quieren ser regulados, y hasta tal punto es unánime esa realidad, que única y exclusivamente hay un colegio profesional que en estos momentos funciona a nivel insular, y en ese sentido, como muy bien se ha comentado, el Grupo Popular y el Gobierno, han pretendido con este proyecto mantener esa estructura existente en este momento, en ese colegio profesional con una enmienda que en su momento introdujo el Grupo Popular.

Y además, recordar que de la misma manera que cambian las circunstancias, pueden cambiar las leyes, y que si en este momento, tanto los colegios como los grupos mayoritarios han decidido que se regule el aspecto territorial de esta manera, si la realidad social cambia, si la realidad de los colegios cambia y si los colegiados lo solicitan y en un momento determinado la sociedad solicita que esto se regule de otra manera, está clarísimo que el Parlamento recogerá la voluntad tanto de los regulados, como la voluntad de los ciudadanos, y en este sentido lo que está claro es que no nos parece adecuado regular algo en contra de lo que la realidad social nos está pidiendo.

En cualquier caso, lo que creemos que queda claro con esta ley es que queda claro cuál es la naturaleza de los colegios profesionales, que está en consonancia con la doctrina del Tribunal Constitucional, con un origen público y una marca dimensión pública, en buena parte de sus funciones, y de otra parte, se regula en esta ley, en este proyecto, las relaciones de la administración autonómica con esas corporaciones, mediante fórmulas de derecho administrativo que son en todo momento respetuosas con la autonomía colegial.

En los aspectos competenciales, creemos que se tiene que ser especialmente escrupuloso, no se puede entrar en una ley de colegios profesionales de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares en aspectos que no están en nuestra competencia, y que es evidente que forman parte de la legislación básica del Estado y que en ningún caso podemos entrar nosotros a regular, como puede ser la relación de los colegios en el ejercicio de las profesiones tituladas. Y tampoco podemos entrar, como competencia propia de esta comunidad, en la organización y función, perdón, en lo que es la obligatoriedad de colegiación y otros aspectos que se regulan en otras normas de carácter estatal, que marcan la obligatoriedad de colegiación, el tipo de sanciones por no proceder a esta colegiación, etc., etc.

Creemos que este proyecto también regula las garantías democráticas que deben existir en el funcionamiento de los colegios, también creemos que se regula de una forma muy correcta la potestad disciplinaria, que no se deben aceptar enmiendas que modifiquen la regulación, que en este momento hay en el proyecto de ley, y, en cuanto al control de los actos corporativos, esta ley se ocupará únicamente de aquellos actos colegiales sometidos al derecho administrativo, y la posibilidad de la sustitución del recurso ordinario por otras fórmulas impugnatorias, están recogidos también en la Ley 30/92, y se contempla un sistema nuevo y novedoso con el que se quiere dar un paso más, en contra, también, de ese corporativismo siempre mal entendido o en el sentido negativo del término.

En cuanto a las enmiendas concretas, y ya no me voy a referir, por lo tanto, a todas aquéllas que hablan del modelo territorial que son el 90 y pico por ciento de las que existen, la 4730 del Grupo Nacionalista, que tiene tres partes, la primera es sobre el modelo territorial, por lo tanto está claro, la segunda parte fue retirada en comisión, y la tercera parte se aprobó en ponencia, tampoco vamos a referirnos más a ella. La 4736, también del Grupo Nacionalista, creemos que es innecesaria, a la vista de que el proyecto prevé, por supuesto, que exista en el futuro un reglamento y marca seis meses, para que este reglamento esté en marcha, por lo tanto, creemos que hay temas que son innecesarios que sean regulados por parte de la ley. En cuanto a la 4738, del Grupo Nacionalista, también creemos que es innecesaria a la vista del artículo 12.1, y además por aquellas referencias redundantes que se hacen a la ley y al ordenamiento jurídico, que creemos que no son necesarias.

Respecto de la enmienda 4742, también del Grupo Nacionalista, creemos que tiene tres partes, una primera no podemos aceptarla porque las funciones de representación ya están previstas en el juego que hay entre el artículo 12 i el 11; la segunda parte tampoco, porque la comunidad autónoma no puede legislar sobre legitimación procesal, es una materia recogida en la Constitución y que se regula, por supuesto, en la misma y no se tiene que regular en un proyecto de ley o en una ley de un parlamento autonómico; y en la tercera parte tampoco podemos aceptarla porque en ningún caso creemos que el proyecto impida el ejercicio del derecho de petición que es evidente que tienen tanto personas privadas, tanto físicas como jurídicas.

En cuanto a la enmienda 4748, también del Grupo Nacionalista, la vamos a votar también en contra, porque se plantean temas totalmente opuestos a los que nosotros pretendemos regular en la disposición adicional sexta, a la que me referiré posteriormente. En cuando a la 4674 al artículo 20, nosotros creemos que las normas deontológicas no deben formar parte propiamente de los estatutos, y ya se regula en otro artículo en qué situación se encuentran estas normas deontológicas en cuanto al conocimiento que se debe tener, se obliga por lo tanto a la publicación.

Quería hacer un apunte especial al artículo 21, al que se ha presentado una enmienda firmada por los cinco grupos de la Cámara, presentes en la Cámara, en la que se modifica su apartado 2, y que, como efecto de la modificación de este apartado 2, también habrá, supongo, una pequeña modificación de la última parte del punto 1, y es simplemente para ajustarlo a lo que realmente se pretendía en su momento, cuando se presentaron las enmiendas.

La enmienda 4753 del Grupo Nacionalista, creemos que son más correctos los términos que se manifiestan en el redactado del proyecto, por lo tanto, no la aceptamos, está clarísimo que se tienen que utilizar los mismos términos que se regulan en la Ley 30/92, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, en su apartado 129.3, que no habla de tipificación.

Y, en cuanto a otras enmiendas que puedan ser de interés y que no hagan referencia al modelo territorial, están las que hacen referencia a la disposición adicional sexta, que fue además objeto, fue una disposición adicional que apareció por una enmienda del Grupo Popular y que hace referencia a que la administración velará para que aquellos profesionales que obligatoriamente y por ley tengan que estar colegiados, que la administración velará que esos profesionales cuando se dediquen a tareas que tengan relación directa con los ciudadanos, deban estar efectivamente colegiados. Y nosotros creemos que eso no es una obligatoriedad de colegiación, sino todo lo contrario, la obligatoriedad de colegiación ya se expresa a nivel estatal, y nosotros lo único que decimos es que la administración velará para que esa colegiación sea efectiva y se produzca, y vigile la administración que eso ocurra. Y por lo tanto creemos que es positivo para los ciudadanos y por eso se presentó esa disposición adicional.

Y por parte del Grupo Popular, pues no hay más posicionamientos, dejando claro que a todo lo que es modelo territorial y a todas las enmiendas, excepto a la presentada por los cinco grupos conjuntamente, votaremos en contra.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Aquesta presidència ha de reconèixer que el càlcul del temps que ha limitat moltíssim, li ha fallat, L'intent del portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha sortit efecte i no podem procedir a la votació fins d'aquí a deu minuts. I per fer l'altre debat, falten els portaveus.

En tot cas hi ha d'haver acord de tots els presents per començar la votació, eh?

(Pausa)

Demana als membres de la Mesa que facin el recompte dels vots, i demana als portaveus si hi ha cap inconvenient que comencem la votació, ja que havia estat anunciada a les 23,30. Hi ha cap inconvenient per començar la votació?

Doncs per acord de tots, començarem la votació.

Passam a la votació del dictamen del projecte de llei 2199/97, de col·legis professionals de les Illes Balears. Al dictamen s'han mantengut 44 esmenes distribuïdes de la següent manera: 19 esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears; 25 esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i es fa constar que l'esmena registrada amb el número 4732 va ser transaccionada i aprovada en el tràmit de ponència i, en conseqüència, incorporada a l'article 8. Així mateix es fa constar que els 4 vots particulars que anuncia aquest grup no poden tenir aquesta qualificació, en aplicació de l'article 120 del Reglament, ja que no foren defensats ni votats en la sessió de la comissió de dia 26 de novembre.

Els ponents i els representants dels cinc grups parlamentaris han presentat una esmena per tal de rectificar una incorrecció tècnica a l'article 21.2 del dictamen, aquesta esmena serà votada en el moment que pertoqui.

Al títol del dictamen no s'hi mantenen esmenes, es pot donar aprovat per unanimitat?

S'aprova per unanimitat.

A l'article 1, s'hi mantenen dues esmenes, la primera del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, que és la 4659.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la núm. 4719.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 1 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 1 del dictamen.

A l'article 2 del dictamen es mantenen dues esmenes. Les dues del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 4720 i la 4721.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, només era per precisar que les esmenes són del Grup Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

L'esmena 4720 i la 4721, jo tenc aquí, al seguiment, que ... són del Grup Parlamentari Nacionalista? Bé, són del Grup Parlamentari Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Vots a favor de l'article 2 del dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; cap en contra; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 2.

Esper no equivocar-me ara. A l'article 3 es mantenen tres esmenes, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, dues, i una del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, les dues d'Esquerra Unida són la 4660 i la 4661.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queden rebutjades.

Esmena 4725 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; abstencions, 10. Queda aprovat l'article 3 del dictamen.

A l'article 4 es manté l'esmena 4727 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 4.

A l'article 5 no s'hi presenten esmenes, es pot donar aprovat per unanimitat?

S'aprova per unanimitat.

A l'article 6 hi ha tres esmenes. Votarem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 4662 i 4663.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, 4728.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 6 del dictamen.

A l'article 7 s'hi presenten quatre esmenes. Es poden votar conjuntament les quatre? Votarem conjuntament les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, que són la 4664, la 4665, i les dues presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que són les 4730 i la 4731.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; vots en contra, 30; 15 abstencions. Queden rebutjades aquestes quatre esmenes.

Votació de l'article 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; cap en contra; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 7.

A l'article 8 no s'hi han presentat esmenes. Es pot donar aprovat per unanimitat? No.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 47; en contra, cap; 7 abstencions. Queda aprovat l'article 8.

A l'article 9 s'hi mantenen dues esmenes, totes dues del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de l'article 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 9.

Es manté l'esmena 4666, la 4667, d'addició de dos nous articles del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Votació conjunta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

L'article 10 del dictamen ha quedat sense contingut.

A l'article 11 es mantenen dues esmenes, una del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i una altra del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Votarem separatament. La 4668 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 4; en contra, 30; 21 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmena 4738 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 11 del dictamen.

Article 12, s'hi mantenen tres esmenes. Una d'Esquerra Unida i dues del PSM-Entesa Nacionalista. Es poden votar conjuntament?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Votació separada de la 4743, del PSM.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem conjuntament l'esmena 4670 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i la ... Bé, votarem separatament tot.

Esmena 4670 d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 30; 22 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Vots a favor de l'esmena del PSM-Entesa Nacionalista, la 4742?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmena 4743 del Grup Parlamentari PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30. Queda rebutjada també aquesta esmena.

Votació de l'article 12 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, cap; abstencions, 25. Queda aprovat l'article 12 del dictamen.

A l'article 13 s'hi manté l'esmena 4671 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 30; 22 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 51; 4 abstencions. Queda aprovat l'article 13 del dictamen.

Als articles 14, 15 i 16 no s'hi mantenen esmenes, es poden donar per aprovats per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

A l'article 17 s'hi manté l'esmena 4748 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; 10 abstencions. Queda aprovat l'article 17 del dictamen.

Als articles 18 i 19 no s'hi mantenen esmenes, es poden donar per aprovats per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

A l'article 20 s'hi manté l'esmena 4674 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 3; en contra, 30; 22 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 20 del dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; cap en contra; 10 abstencions.

A l'article 21 s'hi ha presentat una esmena per part dels ponents representants dels cinc grups parlamentaris per tal de rectificar una incorrecció tècnica del punt 2. Procedeix, idò, sotmetre directament a votació aquesta esmena, com a conseqüència de l'aprovació d'aquesta esmena, es procedirà a la supressió de l'expressió "així com selecció dels principals òrgans de govern en el punt 1 d'aquest article". Supòs que es pot donar per aprovada aquesta esmena que han presentat tots els grups. És així?, s'aprova per unanimitat.

Procedeix, tot seguit, sotmetre a votació l'article 21 del dictamen, amb aquesta esmena aprovada, incorporada, amb la supressió de l'expressió abans indicada. Es pot donar aprovat per unanimitat? No, idò procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 47; abstencions, 8. Queda aprovat l'article 21.

A l'article 22 no s'hi mantenen esmenes. Es pot aprovar per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

Es mantenen dues esmenes d'addició d'un nou capítol i de nous articles, que són les esmenes 4677, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i 4751, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Es poden votar conjuntament, m'indiquen.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queden rebutjades aquestes esmenes.

A l'article 23, no s'hi mantenen esmenes. Es pot donar aprovat per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

A l'article 24, s'hi manté l'esmena 4753, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 24 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, cap; abstencions, 25. Queda aprovat l'article 24 del dictamen.

A l'article 25, no hi ha esmenes, o no s'hi mantenen esmenes. Es pot aprovar per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

A l'article 26, s'hi mantenen dues esmenes, una presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 4676, i una altra presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la 4754, que es votaran conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes dues esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Als articles 27 i 28, no s'hi mantenen esmenes. Es pot donar aprovat...

Perdó, passam a votar l'article 26. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'article 26, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 46; en contra, cap; abstencions, 9. Queda aprovat l'article 26.

Als articles 27 i 28, no s'hi mantenen esmenes.

Sr....

(Algú diu: "Votació separada, Sr. President").

Votarem l'article 27.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 47; en contra, cap; abstencions, 8. Queda aprovat l'article 27.

Article 28.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

S'aprova per unanimitat.

A l'article 29, s'hi manté l'esmena 4678, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de l'article 29.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor de l'article 29 del dictamen, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 51; cap en contra; 4 abstencions. Queda aprovat l'article 29.

Al títol del capítol 10, s'hi mantenen dues esmenes, una per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 4681, i una altra per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que és la 4755. Votació conjunta.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15.

Jugam a endevinalles, ja.

Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Votarem el títol del capítol 10 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; abstencions, 10. Queda aprovat el títol del capítol 10 del dictamen.

A l'article 30, s'hi mantenen quatre esmenes, dues del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la 4679 i la 4680, i dues del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la 4756 i la 4757. Farem votació conjunta de les quatre.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de l'article 30 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; abstencions, 10. Queda aprovat l'article 30 del dictamen.

A la disposició addicional primera, no s'hi mantenen esmenes. Es pot donar per aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat.

A la disposició addicional segona, s'hi mantenen tres esmenes, totes elles del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que es votaren conjuntament, són la 4759, la 4760 i la 4761.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de la disposició addicional segona del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; abstencions, 10. Queda aprovada la disposició addicional segona del dictamen.

A la disposició addicional tercera, s'hi manté l'esmena 4762, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; abstencions, 15. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de la disposició addicional tercera del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 45; en contra, cap; abstencions, 10. Queda aprovada la disposició addicional tercera del dictamen.

A les disposicions addicionals quarta i cinquena, no s'hi mantenen esmenes. Es poden donar per aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

A la disposició addicional sisena, s'hi manté l'esmena 4765, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta esmena.

Votació de la disposició addicional sisena del dictamen.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 23; abstencions, 2. Queda aprovada la disposició addicional sisena del dictamen.

A la disposició addicional setena, a la disposició transitòria, a les disposicions finals primera i segona i a l'exposició de motius, no s'hi mantenen esmenes. Es poden donar per aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat.

S'autoritzen els serveis jurídics de la cambra perquè adequin la numeració dels articles del text aprovat pel Ple de la cambra, atès que al dictamen hi havia articles sense contingut.

Queda aprovada, en conseqüència, la Llei de col·legis professionals de les Illes Balears.

Demana als portaveus de la pròxima llei si ens podem veure cinc minuts de rellotge, com es diu, per ordenar un poc el debat.

Per favor, senyores i senyors diputats aquí presents, ocupin els seus escons, per favor.

VII.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressupostos del Projecte de Llei RGE núm. 1548/98, pel qual es regula el règim específic de taxes de la CAIB.

Començam el debat del dictamen del Projecte de Llei número de registre 1548/98, pel qual es regula el règim específic de taxes de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Donada la complexitat d'aquest projecte de llei, i per acord dels ponents, es farà una intervenció de caràcter global, si bé aquesta presidència podrà concedir, en funció de les intervencions que es produeixin, un torn de rèplica, si així se sol·licita, en tot de fer tres debats. Es farà una intervenció per part de cada portaveu de cada grup parlamentari i, en cas necessari, si hi ha hagut fortes contradiccions entre els posicionaments, es podrem concedir un torn breu de rèplica, després intentarem agilitar al màxim les votacions, votant per títols i capítols i agrupant al màxim aquestes votacions, tal com ve al propi seguiment.

En primer lloc, donarem la paraula a la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs. Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida només presenta sis esmenes al conjunt d'aquesta llei, totes les quals, a més a més, en la mateixa filosofia, l'ampliació o l'explicació d'una exempció a segons quins tipus de taxes, exempcions referides a persones en atur, persones que cobren pensions no contributives o membres de famílies nombroses. Per tant, de les sis esmenes que mantenim, quatre van dirigides al tema d'exempcions i dues, a temes puntuals, una referida a la quantia d'una taxa i l'altra, referida a un descompte o a un percentatge que es planteja per a una altra taxa. Per tant, la meua intervenció no anirà dirigida a l'explicació del conjunt de les sis esmenes, ja he donat el contingut de totes elles, sinó, sobretot, al fet que aquesta llei mostra que per part del Govern allò que s'ha fet en remetre aquest projecte de llei ha estat, senzillament, una suma, de taxes per conselleries, una darrera l'altra, sense cap sistemàtica, sense cap criteri comú d'elaboració. Això s'ha discutit en ponència, s'ha discutit en comissió, s'ha vist la manca d'homogeneïtat, s'ha vist la manca d'una memòria explicativa, de quines diferències hi havia entre les taxes fins ara i les noves, quines diferències hi havia, i fins i tot hi ha hagut taxes de què fins al darrer moment, una vegada acabada la comissió, encara ens han remès les memòries econòmiques, abans del plenari.

Per tant, només advertiré de l'error i de la mala sistemàtica i, en part amb allò que es va dir al debat de les esmenes a la totalitat, la poca consideració que ha tenguut el Govern quan ha envaït aquesta llei sense un mínim d'elaboració prèvia, i, per tant, una vegada reflectida aquesta valoració negativa d'aquest projecte de llei, planteig que, per part del Grup d'Esquerra Unida, la nostra actitud serà, evidentment, votar totes aquelles esmenes que considerem que mínimament racionalitzen el text de la llei i abstenció, en general, a tot allò que siguin els articles de la llei, perquè considerem que no és una bona llei i no és una llei que hagi tenguut un tràmit mínimament seriós per part d'aquest parlament. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Realment, resulta un poc difícilós reunir d'una llei de quatre-cents i busques d'articles un resum de quines són les esmenes i el motiu de les votacions, però mirarem de fer-ho amb una certa rapidesa.

D'entrada, com ja s'ha apuntat i com hem reiterat des de l'esmena a la totalitat de la Junta de Portaveus, la Mesa, a instància de la Mesa del Parlament, etc. és per a nosaltres molt trist i molt penós veure que s'han hagut de tramitar més de vuitanta taxes noves o donar categoria de llei a més de vuitanta taxes, sense poder comparar què ha succeït o què ha passat en els anys anteriors.

Només aquesta darrera setmana hi ha hagut conselleries que han tenguut la gentilesa, segons sembla, *in extremis*, de presentar-nos una taula comparativa d'alguna d'aquestes taxes que ni tan sols hem pogut veure. Hem de recordar que aquest parlament, aquesta cambra, via viabilitat al Govern a fer la redacció d'un reial decret legislatiu per recollir totes les taxes existents, i tan sols el fet de veure-hi incloses novetats ha hagut de justificar l'entrada en aquest parlament via projecte de llei. Creim que el mínim que podia fer el Govern i el mínim que s'havia d'haver acreditat als parlamentaris era dir-nos quines diferències hi havia respecte de les taxes existents, és allò que es fa a qualsevol ajuntament i a qualsevol entitat d'una capacitat administrativa molt menor que no el Govern balear. La veritat és que estam molt decebut, i és molt representatiu, segurament, de la manera de funcionar, del Partit Popular.

Quant als temes en general, perquè només aquesta actitud ens duria a l'abstenció o al vot contrari a moltíssimes de taxes, per no haver pogut aconseguir aquesta comparació, però, a més a més, i com ja reconeix el propi informe del Govern i com també s'ha dit reiteradament en comissió i en ponència, no hi ha una lògica en la quantificació dels conceptes; la mateixa feina de redactar un informe, fer un certificat o fer una compulsa té una quantificació diferent depenent de la conselleria que ho fa o, fins i tot, depenent de quina direcció general ho fa, sense que s'acrediti, sense que es justifiqui, cap mena de dificultat que pugui justificar d'alguna manera que hi pugui haver una diferència tan important com la que s'aprova.

Les esmenes que presenta el nostre grup, per agrupar-les, són de distintes categories.

En primer lloc, creim que hi ha una sèrie d'esmenes que o cobren excessivament, la taxa és excessiva, pel que suposa de benefici per al particular o fins i tot és tan excessiva que hauria de desaparèixer.

Des del nostre punt de vista, només quan hi ha un benefici específic per al particular és legítim explicar-li una taxa, no quan es tramiten autèntiques funcions públiques.

Per ventura, ens entendrem amb alguns exemples, tots els quals són esmenes del nostre grup que es votaran.

Per exemple, el fet de les associacions i fundacions, per al nostre grup és un bé social que hi hagi associacionisme, no és, per tant, un interès particular privat que s'intenta potenciar, sinó un bé públic. Per tant, per un vent, o son massa cares les taxes que tracten o, fins i tot, pensam que haurien de desaparèixer, per exemple, per comunicar la dissolució d'una associació, haver de cobrar per aquesta inscripció, creim que no participa d'aquesta col·laboració que ha de tenir l'Administració envers la participació ciutadana, que l'ha d'instar, l'ha de promoure, en comptes de passar la bacina.

Un altre tema que resulta també molt xocant per part del nostre grup és l'habitatge social. L'habitatge social és una obligació del Govern, el Govern ha de fer habitatge social, és una funció pública i és un dret dels ciutadans tenir un habitatge digne, tal com garanteix, teòricament, la Constitució. Per tant, no podem entendre aquests articles 38 a 41, que graven amb taxes actuacions en habitatge social, creim que han de desaparèixer directament del projecte de llei.

També a les proves d'accés a la funció pública, per cert, mal expressat a la llei, creim que són excessives, hi ha un dret d'accés a la funció pública i un dret de participar en aquests exàmens, que l'opositor pagui, ens pareix que hauria de ser, com a mínim testimonial o encara més baix, en qualsevol cas, per ventura, qui treu la plaça pot convidar a berenar els altres, però creim que és excessiu fer pagar a aquell que es presenta uns drets cada vegada que vulgui examinar-se.

Normalització lingüística, aquesta sí que és, evidentment, una tasca pública, una obligació del Govern, que ha d'intentar sempre anar a un nivell d'igualtat de les dues llengües oficials i, en aquest cas, és evident que a la llengua catalana encara li falten espais de comunicació i espais socials, que ha de recuperar dins l'ús social. En conseqüència, no entenem que les proves de català, que intenten habilitar els funcionaris o intenten habilitar, fins i tot, els ciutadans de les Illes Balears en llengua catalana tinguin un cost, perquè no és un benefici per al particular, aprendre català, és un benefici per al país, és una cosa positiva per al país, i, per tant, l'Administració el que ha de fer és afavorir, quasi quasi subvencionar, si calgués, l'assistència a aquests cursos, no gravar-la, com fa aquest projecte de llei.

Pel que fa a una altra qüestió, l'aigua depurada, nosaltres creim que de cap manera es pot cobrar els pagesos l'aigua depurada per a reg. També és un altre tema que s'ha de potenciar, s'ha de promoure que es pugui regar amb aigua depurada, fins i tot diria que és un favor que es fa a l'Administració trobar uns usuaris, i que l'obligació que ha de tenir l'Administració és garantir-la amb garanties sanitàries i de qualitat, aquesta és la seva obligació, no gravar amb una taxa els pagesos quan la demanen.

Com d'altres taxes, per d'altra banda, que també graven els informes, les ajudes, teòricament, que des de l'Administració és fan a la pagesia.

En aquest moment ens trobam amb una situació del sector primari de les Illes Balears prou delicada com perquè l'Administració s'hi aboqui amb tots els seus recursos, amb totes les seves possibilitats de col·laboració, i no, de cap manera, que el gravi amb taxes els serveis que hi hauria de donar, a més dels que li demana.

Un de caràcter genèric, una activitat de caràcter genèric que creim que no podria ser sotmesa a taxes i que alguna esmena hi tenim, d'altres, no, perquè, la veritat, els articles de la llei no hi vàrem tenir..., esperàvem, confiàvem, amb una ingenuïtat, ho reconec ara, bastant absurda, que el Govern ens presentaria aquestes taules comparatives i que tendríem un temps per presentar les esmenes. Des d'aquesta confiança, no vàrem fer una lectura acurada de totes i cada una de les taxes i, efectivament, ens hem vist després amb un tema com el de les inspeccions, també, efectivament, amb una lectura que hem vist des del Grup Socialista que ens ha ajudat també, indiscutiblement, a il·lustrar el que era una gran quantitat de taxes que graven la inspecció, així com una primera inspecció pot ser molt raonable que sigui subjecta a una taxa, des del moment que es mira, que, d'alguna manera, l'Administració mira que el particular pugui dur a terme una determinada activitat, és el cas de les llicències, gairebé en general, ens pareix bé que una primera inspecció tinguí una taxa, fins i tot a alguna activitat no veuríem malament una taxa periòdica per una inspecció de caràcter periòdic i rutinari, però en cap cas les inspeccions com una actuació pública que no té termini. El fet que es pugui inspeccionar cada vegada que l'inspector vol o considera adequat i gravi en cada ocasió l'inspeccionat amb

una taxa, ens pareix al·lucinant i aberrant, perquè cada vegada pot comparèixer un inspector en el restaurant, o un sondeig, o pot comparèixer un inspector sanitari allà on sigui i cobrar una taxa malgrat l'inspeccionat hagi complert escrupolosament amb tota la normativa, això ens sembla absurd. En qualsevol cas, estam convençut que en moltíssimes d'activitats, si la inspecció fos acurada i si la inspecció es produís, per exemple, en sondeigs d'aigua, estam segurs que hi guanyariem molt més que amb les taxes d'inspecció. Per tant, el que volem és que s'inspeccioni, que s'acrediti que es compleix amb la legalitat, que se sancioni si això no es compleix, però que si es compleix, l'Administració, senzillament, ha de donar l'enhorabona a l'administrat per la col·laboració i pel fet de complir amb totes les lleis i no tornar-li a passar factura.

Una altra activitat que amb caràcter genèric estam en contra que es gravi són els informes sobre les zones de servitud pública. Efectivament, hi ha unes zones, en concret, a les zones ferroviàries, se'ns hi va donar la raó, però jo crec que tota l'argumentació és traslladable a les zones de servitud de protecció hidràulica, de domini públic hidràulic, on no se'ns ha donat la raó, i es manté aquesta taxa. Efectivament, la llei marca unes servituds, hi ha un propietari que ha de suportar unes servituds, no pot fer determinades coses sobre el seu terreny en aquella servitud, ens pareix molt correcte, també ens pareix molt correcte que per acreditar, per justificar, per garantir que es compleix la llei s'ha de demanar un informe a l'Administració, ens pareix molt correcte, però que aquest informe, aquesta feina, l'hagi de pagar l'administrat, ens pareix una càrrega excessiva, creim que no és culpa de l'administrat que hagi de pagar una llicència d'obres més elevada que aquell que no es troba en zona de servitud, senzillament perquè damunt el seu terreny pot fer menys coses que els altres. Creim que ha de fer l'informe l'Administració sense cap mena de plus, de gravamen, sobre l'administrat, ja no parlem del fet de delimitar la zona pública i, a més a més, delimitar la zona de servitud, és el que es fa a la zona de domini públic hidràulic, per exemple, en delimitar els torrents. La llei diu, o aquest projecte pretén, que si algú vol que se li delimiti quina zona és la pública, ho pagui el propi propietari. Creim que l'Administració ha de delimitar el que és seu, ho ha de fer d'ofici i no ho ha de cobrar a ningú, ja hauria de estar feta la delimitació dels terrenys, és un tema prou important, com a mínim de les zones inundables, però també tot allò que és públic, ja hauríem de saber què és públic a les Illes Balears, i hauríem de recollir el planejament municipal, ara bé, pretendre, que tanmateix no ho fem, perquè ho pagaran els ciutadans a mesura que ho demanin perquè hi vulguin construir, no ens pareix adequat, des del nostre grup, i, per tant, demanam que s'eliminin aquestes taxes.

Una altra taxa de caràcter genèric, i especialment des del Grup Socialista s'ha fet d'una manera sistemàtica, però que el nostre grup hi té tota una sèrie d'esmenes, és el fet de gravar l'Administració pública i, en especial, les entitats locals. Creim que, per un principi de col·laboració interadministrativa, els ajuntaments han de quedar exempts de la immensa majoria de les taxes que regula aquest projecte de llei. Per exemple, fer pagar els ajuntaments per organitzar les festes populars ens pareix un despropòsit, fer pagar els ajuntaments per organitzar els actes esportius en els pobles ens pareix un despropòsit, creim que hi ha d'haver aquesta col·laboració, que el cost l'ha d'assumir l'Administració que informa, i ja està, si no, tanmateix, el ciutadà fa un circuit de paper que tanmateix, tributàriament, recau sobre els mateixos. Creim que no s'ha de perjudicar l'entitat local, que prou feina té amb organitzar les festes com perquè el Govern balear li passi una factura.

I només faig un llistat d'exemples, un altre són les avaluacions d'impacte ambiental en els planejaments municipals. En aquest moment, i cada vegada més, hi ha obligacions de caràcter del govern en plans territorials parcials, en plans directors sectorials, en lleis, que obliguen els ajuntaments a modificar el seu planejament, llavors, s'ha de fer una avaluació d'impacte ambiental en moltes ocasions, i el Govern torna a parar la mà perquè l'ajuntament pagui. Creim que tampoc no és correcte, en aquest cas, l'Ajuntament de Palma, més de 400.000 pessetes per aquest informe de l'Administració autonòmica, i creim que si el mateix Govern crea unes línies d'ajuda per modificar planejaments, per ventura seria més eficient, més àgil i més correcte no deixar de cobrar aquesta tasca, i avançaríem molt cap a l'eficiència i l'eficàcia en la gestió administrativa.

Tampoc no ens pareix correcte que, les concessions d'aigua potable, l'ajuntament les hagi de pagar. L'ajuntament necessita subministrar aigua potable a les poblacions, i el Govern ha de col·laborar amb aquesta obligació, de fet, paga grans infraestructures o les gestiona perquè les pagui l'Administració de l'Estat a determinades infraestructures i llavors, tanmateix, cobra a petits ajuntaments les concessions administratives de l'aigua. L'ajuntament ha d'estar exempt d'aquesta taxa, és claríssim per al nostre grup.

De tota manera, l'aigua depurada per a reg és gairebé el mateix tipus d'argumentació que amb els pagesos. Si l'entitat local està disposada a regar i a fer fins i tot una xarxa per regar les zones verdes, les zones públiques, amb aigua depurada, el mínim que ha de fer l'Administració és tramitar-la-hi de franc, tramitar-la-hi de franc, no, subvencionar-li l'actuació, això és el que seria, en bona lògica, unes bones relacions interadministratives i una lògica mediambiental correcta, en comptes de gravar aquesta iniciativa municipal.

De la mateixa manera, amb l'abocament d'aigües, tant les residuals com les depurades. Si hi ha un cànon, si hi ha un l'abocament, si hi ha tot un esforç del Govern amb vista a la depuració d'aigua, després no resulta raonable gravar l'ajuntament pels seus abocaments d'aigües.

També, i a nivell anecdòtic, i acab amb aquesta, n'hi ha d'altres, el tema de les piscines. Resulta irritant per a l'ajuntament, quan compareix l'inspector de la Conselleria de Sanitat i fa una factura a l'ajuntament per la piscina pública, que ja li suposa prou despeses i prou maldecaps; és evident que ha de complir tota la normativa, és evident que hi ha d'anar la inspecció, i és evident que li ha de posar multa si no compleix amb la normativa sanitària, i fins i tot arribar a la cloenda o a tota la normativa disciplinària que calgui, però no que li cobri la feina de l'inspector, això ens pareix, fins i tot, de poca elegància interadministrativa.

Tot això ha de desaparèixer d'aquest projecte de llei.

Altres esmenes, i acab, són de caràcter tècnic, no les podré defensar totes, però justifiquen el nostre vot contrari a tota una sèrie de capítols que fins i tot justificarien que si hi hagués una votació global, la qual, probablement, no es produirà, votàssim en contra de tot el projecte de llei, i la veritat, pel que se'n salva, serà el més ràpid i més raonable.

Per exemple, i només en posaré quatre exemples, es cobra, en el cas de les concessions d'aigües, fins i tot en aigües depurades, pel pressupost de l'extracció. Nosaltres creim que és molt més raonable cobrar per metres cúbics de la concessió i pels anys, si es dona per deu anys, no és el mateix per vint anys que per trenta, que per quaranta, maldament el cost de l'obra que s'hagi de fer per extraure'n sigui el mateix.

Després hi ha tota una sèrie de taxes, article 254, 263, que fan sancions, és a dir, estableixen que si un determinat contribuent no ha col·laborat o ha amagat informació, o no ha complert amb allò que preveia la taxa, se li duplica el preu de la taxa, és a dir, s'utilitza la taxa amb criteris sancionadors. Això per a nosaltres són inèrcies, esclatxes del caràcter parafiscal de l'Estat. Això creim que no és correcte: hi ha per un element la taxa que cobra un servei i, per l'altra banda, hi ha un expedient disciplinari, o hi ha una manera de posar multes per haver amagat informació i sancions. Fins i tot diuen aquests mateixos articles que això no obstarà a les sancions que calguin. Per a nosaltres és una manera amagada de (...). No hi pot haver dues sancions diferents pel mateix fet i, per tant, creim que això no és una tècnica correcta.

Aquestes mateixes taxes i d'altres, dins el tema de ports, etc., fan una exempció de responsabilitat de l'Administració. Creim que no és correcte que amb una ordenança fiscal..., perdó, amb una llei de taxes en aquest cas, que és bastant diferent, però s'eximeixi l'Administració d'un funcionament anormal del servei; el funcionament anormal del servei està subjecte a responsabilitat administrativa i el que no pot fer una llei de taxes, articles 292, 299, 321..., és autoeximir-se de responsabilitat administrativa. Creim que no és correcte i, en qualsevol cas, no és la seva sistemàtica adequada per regular aquesta matèria que, per paga, és competència exclusiva de l'Estat amb unes petites -probablement- matisacions de la Comunitat Autònoma que, a la fi, si s'aprova l'Estatut, estaran a l'article 11 i ara no hi són, ara, que és quan regulam aquesta llei.

I per últim, d'aquest tema més aviat tècnic en el qual no hem presentat esmena perquè era el darrer article de la Llei i per ventura no hi vàrem arribar en aquest nivell de bisturí com després hem vist en ponència, és una broma de mal gust de la Llei: cobrar les expropiacions forçoses al ciutadà ens sembla senzillament, vaja, al·lucinant; és a dir, que quan es va a expropiar a un ciutadà se li obri un expedient i que quan se li pagui se li digui que ell ha de pagar la feina de l'Administració, la feina que li ha reportat a l'Administració expropiar-lo, ens sembla senzillament un supòsit de taxa que no se'ns havia ocorregut en cap cas. Quan ho vàrem veure escrit ho vàrem haver de llegir un parell de vegades perquè no ens ho acabàvem de creure, però així i talment està recollit en el darrer article o en el darrer capítol de la Llei i ens sembla molt desagradable, no es pot dir a una persona que se li està expropiant, que se li està, per tant, traient una part de la seva propietat per un interès general, que ell ha de pagar l'expedient perquè -com diria una taxa- és especialment beneficiat per l'activitat de l'Administració; dir-li que és especialment beneficiat per l'activitat de l'Administració perquè l'estan expropiant ja ens sembla d'un cinisme supí.

Per tant, per tots aquests motius la majoria dels capítols, si hi ha votació separada, els votarem en contra, quasi totes les esmenes, d'una manera o de l'altra, han quedat explicades o han quedat defensades amb aquesta exposició de caràcter general, i només diré que només demanam l'augment d'una taxa, d'una sola taxa, que és la dels casinos. En aquest cas si que creim que no veim l'interès general del joc; evidentment ens sembla molt bé que la gent jugui al "set i mig" a ca seva, que dins els moments de lleure cadascú que faci el que trobi, el que més l'entretengui, però el món del joc organitzat creim que, com a mínim, ha d'arribar al cent per cent; dic com a mínim i sé que el mínim en aquest cas coincideix amb el màxim, però bé, mínim i màxim han de coincidir i hem d'arribar al cent per cent del cost de la taxa. Per tant, demanam que la inauguració o l'obertura d'un casino passi de les 530.000 pessetes als 2 milions de pessetes; no en posam més perquè es tracta d'una taxa, evidentment si parlàssim d'un impost sobre el joc parlàriem d'altres coses. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Són les 12,30 del vespre després d'un debat, d'un plenari on hem discutit 18 preguntes, una interpel·lació, una proposició no de llei i quatre lleis, en aquest plenari; crec que m'empara la raó si transmet a aquest plenari la nostra queixa, que varem avisar a la Junta de Portaveus, sobre l'escassa atenció que aquest plenari té cap a la important tasca legislativa que duim a terme. Crec que apressar ara aquest debat en aquestes hores és el més inconvenient, perquè no hem d'oblidar una cosa: que estam parlant dels doblers dels ciutadans; si els ciutadans ens veiessin com tractam el maneig dels seus doblers, probablement tendrien seriosos motius de queixa. Crec que aquest és un debat extraordinàriament important sobre el qual hauríem de tenir el temps suficient per debatre tot allò que fes falta.

I a continuació passam a desglossar molt ràpidament i tot d'una manera apressada i comprimida, un munt d'esmenes que nosaltres mantenim en aquesta llei. Aquesta llei, Sr. President, senyores i senyors diputats, és malauradament una oportunitat perduda. La Llei del 1986, la primera llei de taxes d'aquesta comunitat autònoma va ser una llei que tots podem sentir una certa comprensió cap a la seva elaboració, una llei apressada, improvisada, amb una comunitat autònoma molt jove, encara sense experiència, i es va fer una llei de taxes per sortir del pas; va funcionar més o manco però després varem tenir una gran oportunitat a rel de la sentència del Tribunal Suprem que obligava a revisar l'estructura del capítol tercer, l'estructura d'ingressos per taxes de les comunitats autònomes i de l'Estat també, varem tenir una oportunitat de racionalitzar aquest capítol tan important dels ingressos d'una comunitat autònoma.

La Llei del 97, la llei marc que és la referència d'aquesta ens obligava a això, a racionalitzar, a homogeneïtzar, a donar coherència, a donar sistemàtica. Ho hem fet?, ho ha fet el Govern? Evidentment no. No hi ha homogeneïtat, això és una línia comuna de moltes de les nostres esmenes i jo vull dir que no hi ha homogeneïtat ni quant a la quantia, ni quant als criteris i a l'estructura de les taxes, i he de posar exemples que són suficientment il·lustratius. Miri, si vostè va a demanar l'autenticació d'un document a una conselleria, per exemple a la de Presidència, això li costarà 2.650 pessetes, però si en lloc de Presidència se'n va a la Conselleria de Transports n'hi costarà 370, la mateixa feina, autenticació d'un document; a Cultura només 50 durs, 250 pessetes, o sigui, un poc més de 10 vegades més barat que a Presidència; si va a Medi Ambient, depèn, perquè si va a una dependència li costarà 328 pessetes, si va a una altra 695, de la mateixa conselleria, la mateixa feina, i si va a obres hidràuliques 320. Això és l'estructura d'una taxa com l'autenticació d'un document, des de 250 pessetes a 2.650; això és la tasca d'homogeneïtzació que s'ha fet amb aquesta llei de taxes.

Però n'hi ha més: inscriure a un registre, una operació tan senzilla com inscriure una cosa a un registre, això ja..., a Presidència 6.360 pessetes si és una associació, si l'hem de modificar 6.300, si l'extingim 1.580; però si anam a Transports, a inscriure'ns al registre de transportistes, ens en costarà 795, 795, i si anam a Sanitat 21.730; de 795 pessetes a Transports a 21.930 pessetes a Sanitat una inscripció a un registre. Jo la veritat és que em sembla que aquestes concepcions, aquestes coses desqualifiquen suficientment aquesta llei, perquè l'operació d'inscriure a un registre costa el mateix a Sanitat que a Presidència, que a Transports que a Obres Públiques o que a Medi Ambient.

No hi hagut una feina de sistematització, li deia la Sra. Thomàs, li ha dit el Sr. Alorda; aquí l'únic que s'ha fet ha estat agafar els projectes de les distintes conselleries, grapar-los i enviar-los al Parlament, però la Conselleria d'Economia i Hisenda, que té la responsabilitat d'homogeneïtzar i de donar aquest sentit i aquesta lògica en aquests ingressos no ha fet la seva feina, ha abdicat de la seva feina perquè no ha pogut, perquè no ha volgut, perquè les conselleries són un regne de Taifes, perquè el conseller està pensant en unes altres coses com promocions immobiliàries del Parc Bit, no ho sé, però no ho ha fet i, per tant, aquesta és una llei inútil, s'ha perdut una oportunitat.

A més a més -també s'ha dit- l'escassa, l'escassíssima qualitat de la documentació presentada. Els documents s'han concebut com una estricta formalitat a la qual obligava la Llei de taxes de presentar una documentació independentment del seu contingut, i aquí en el Parlament idò li hem donat el vistiplau a qualsevol cosa amb tal que tengués el títol d'aquell document que suposadament és, no ens hem entretengut a mirar si una justificació realment justificava una taxa. Aquí, en aquesta llei de taxes, hi ha taxes que tenen quatre pàgines i 95 epígrafs distints que estan justificats amb un document de cinc línies, 95 epígrafs distints amb taxes de 160.000 pessetes justificades, 95 epígrafs en cinc línies; ja m'explicaran on anam quant a la seriositat de la feina que s'ha fet des del Govern.

Encara queden taxes, perquè és veritat que durant comissió es va detectar que hi havia taxes que el seu import era superior a l'import del document que les justificava i la veritat és que es va corregir. Era una esmena nostra, una sèrie d'esmenes nostres que es varen acceptar, però encara en queden, encara queden taxes il·legals en aquest projecte, i crid l'atenció al portaveu del Grup Popular: la taxa que fa referència a la inscripció de constitució d'associacions o en el registre d'associacions, taxa de Presidència, té unes justificacions a la memòria d'import inferior al que està establert a la taxa, en concret una taxa de 6.000 pessetes per inscripció, està justificat en la documentació que l'import de la taxa és de 6.000 pessetes, la taxa realment és de 6.360. Una altra 5.000, a la Llei val 5.300, i així successivament: 1.500, 1.590; 1.000, 1.060 i, finalment, una taxa que suposadament val 500 pessetes de cost està posada a la Llei a 2.650. Per cert, els documents estan tan mal fets que segons els redactor del document justificatiu 500 per 500 dóna 2.500, i a partir d'aquí això ja dóna una idea de quina és la qualitat de la documentació que justifica... M'estic referint a la taxa d'associacions a Presidència, és una taxa il·legal; li advertesc perquè és d'aquelles que vostès encara no votaven les nostres esmenes d'adequar la quantia de la taxa a l'import justificat, i la taxa corresponent a inscripció i a constitució d'associacions en el registre, la justificació és menor a l'import de la taxa.

Continuam. Bé, hi ha una esmena nostra -ja s'ha anunciat també- sistemàtica, la 2421, que és una esmena que sol·licita l'exempció de totes les taxes que siguin susceptibles de ser cobrades a altres administracions públiques, fonamentalment a administracions locals, lògicament l'exempció de les taxes. Això em sembla, ja ho ha argumentat perfectament el Sr. Alorda, una qüestió d'elemental fidelitat institucional, sobretot tenint en compte quina és la filosofia de la taxa: la filosofia de la taxa respon a una acció administrativa que beneficia particularment qualcú i, per tant, individualitzada la prestació del servei públic, és possible una exempció també individualitzada que respongui al servei públic que l'Administració li fa, però entre administracions no existeix aquest benefici privat perquè se suposa que totes les administracions, també les administracions locals, defensen competencialment l'interès general i l'interès públic i, per tant, és absurd que l'Administració de la Comunitat Autònoma vulgui incrementar les seves arques sobre la base de produir una exempció a una administració que allò que fa és atendre l'interès general i per tant xoca contra la idea, contra la filosofia bàsica de les taxes que entre administracions que estan complint l'interès general, l'interès públic, es cobrin taxes i, en canvi, l'Administració de la Comunitat Autònoma utilitza aquest mecanisme al nostre judici de manera abusiva -hi ha un parell d'exemples especialment clars d'abús- en relació a determinades administracions públiques. Per tant, nosaltres demanem sistemàticament que se suprimeixin com a subjectes passius de les taxes les administracions públiques, que és allò que fa qualsevol administració. Avui mateix sortia en el diari que la Comunitat Autònoma de Madrid havia aprovat per llei de pressupostos l'exempció de qualsevol taxa de totes les corporacions locals d'aquesta comunitat autònoma, la qual cosa està plena de lògica, i no m'importa recordar qui és que governa a la Comunitat Autònoma de Madrid.

Bé, entrarem amb una altra taxa que és senzillament absurda, és una taxa que jo vaig qualificar de ridícula i la continuu qualificant com a tal, és una rêmora corporativa que no té cap sentit que aguantí aquí que és la taxa per inspecció i direcció d'obres. És una taxa que la Comunitat Autònoma grava les certificacions d'obres en concepte del fet que hi ha un funcionari que dirigeix aquestes obres, però les grava quan aquelles obres estan fetes perquè la Comunitat Autònoma les ha contractades, amb la qual cosa l'empresa contractista allò que fa és saber que ha de pagar un 4% al cap de Carreteres de taxes de direcció d'obres i amb una mà ho paga i amb una altra mà ho cobra, senzillament, perquè l'empresa que paga aquella taxa després la cobra per certificacions perquè la internalitza i la posa en el seu escandall, i la Comunitat Autònoma per un costat paga la taxa i per l'altre la cobra. És una manera ridícula de fer augmentar innecessàriament els pressupostos, els contractes i de cobrar d'una manera bastant estúpida una quantitat que amb una mà paga i amb una altra cobra.

Però, a més, aquesta taxa resulta que ni tan sols és uniforme a totes les conselleries, ni tan sols és uniforme a diferents departaments de distintes conselleries. La taxa de direcció d'obres a Carreteres val el 4%, en el port a unes conselleries és sobre el pressupost de contracte, a una altra sobre l'import líquid de la certificació, a una altra és un 1% més una quantitat fixa, etc., etc. És a dir, a més d'aquesta absurda existència de la taxa per direcció d'obres, resulta que cada un la fa i l'organitza i la planteja així com li ve bé, és a dir, és una sensació d'absoluta inutilitat i plaer burocràtic sense cap sentit.

Tenim un altre capítol que a mi em sembla especialment interessant i que ens dóna una idea d'aquesta manca d'homogeneïtat. Miri, en aquesta comunitat autònoma hi ha, com a mínim, dos laboratoris que controlen la qualitat de les obres que es fan: són, per un costat, el laboratori del Servei de Carreteres i, per l'altre, el laboratori de qualitat en l'edificació; tots dos depenen de conselleries distintes, però hi ha una cosa molt divertida, que és que les mateixes proves, les mateixes, eh?, perquè a més estan definides a la Llei, les mateixes proves si un va i les fa en el laboratori de qualitat en l'edificació de la Conselleria de Foment, li cobraran una cosa, però si va al laboratori de Carreteres per fer la mateixa prova, de la mateixa conselleria n'hi cobraran una altra. Miri, ho tenc aquí, aquí estan, pàgines 24 i 49 de la Llei: Presa de mostra de formigó endurit entre pa de 75 mil·límetres de diàmetre, una proveta testimoni; a un laboratori, en el d'habitatge, li cobraran 13.700 pessetes; per la mateixa presa de mostra de formigó endurit entre pa de 100 mil·límetres de diàmetre, una proveta testimoni, 11.980, 75 mil·límetres de testimoni, m'he confós. És exactament la mateixa prova, a una 13.700 i a una altra 11.980. Una altre: la mateixa presa de mostra de 100 mil·límetres de diàmetre, aquí li cobraran 14.630, aquí 16.435. Té sentit, això?, és la mateixa prova i, a més, el particular fins i tot pot triar el laboratori. Aquí tenim dos laboratoris de la mateixa conselleria que es fan la competència amb guerra de preus a la baixa. Té sentit, això?, té sentit?

Continuam. El nivell de cobertura de la taxa en relació al cost del servei realment ens dóna per diferència una subvenció: si el cost d'un servei representa 100, si la cobertura de la taxa representa només el 50, efectivament s'està produint un finançament del 50% del cost d'aquella taxa en càrrec a l'erari públic, i aquest finançament, amb liquidació neta, significa una subvenció al particular d'una determinada quantitat, la qual cosa és correcte i la Llei ho admet, no hi ha cap problema, no hi ha cap obligació que la taxa cobreixi el cent per cent del cost del servei; l'únic a què obliga la Llei és que el cost no superi el cent per cent del servei. Llavors, aquesta diferència, la diferència que se subvenciona, ha de respondre a uns criteris, criteris polítics, criteris de sentit comú, criteris de progressivitat, criteris de bondat o de maldat de l'activitat que s'està..., bondat o maldat, diguéssim, de cost o de benefici social que produeix l'activitat que s'està cobrant, etc., etc. Però hi ha d'haver una lògica. Hi és, aquí?, de cap de les maneres.

Miri, posarem un parell d'exemples que em semblen suficientment il·lustratius. En els laboratoris de qualitat a l'edificació, en els senyors que construeixen, als contractistes, als promotors, se'ls subvenciona ni més ni manco que el 80%; deix a part els habitatges de protecció oficial, que estan exemptes al 98%, és a dir, que no és el problema de dir: "no, és que aquí hi ha els habitatges i per tant protegim una activitat que fa referència a l'exercici d'un dret constitucional, etc."; no, parlem de qualsevol tipus de construcció. Per què la societat ha de subvencionar amb el 80% aproximadament els promotors i constructors que estan obligats a fer el control de la seva feina? Però és que n'hi ha més: les empreses de joc, de joc, tenen una subvenció del 91%, perquè el cost del servei en relació a les taxes que paguen és de l'ordre del 9%.

Sr. Flaquer, si s'avorreix pot sortir a fora, però no em faci gestos de rebuig, per favor!

Espectacles, el 96'6% de subvenció, el 96'6% de subvenció a les taxes per a espectacles. A mi m'agradaria saber quina explicació hi ha en aquestes subvencions i en virtut de què es donen aquestes subvencions i amb quins criteris de tipus polític, de tipus econòmic o de tipus social es fan.

Hi ha una esmena, la 2438, sobre la qual voldria cridar l'atenció, i és que em sembla especialment greu per als ajuntaments, per a les corporacions locals, que és que es pretenen cobrar quantitats, i, a més, quantitats molt importants, als ajuntaments per la tramitació de les avaluacions, dels estudis i les avaluacions d'impacte ambiental, dels plans generals i de les normes subsidiàries. A mi em sembla això especialment greu, perquè, clar, efectivament aquí parlem de gravar estrictament els ajuntaments, els únics subjectes passius que fan plans generals, que fan normes subsidiàries són els ajuntaments, no n'hi ha d'altres, els particular no en fan, i la proposta és que, per exemple, a l'Ajuntament de Palma, que és l'únic o és un dels que -no sé si és l'únic, crec que sí- que té més de 50.000 habitants de la Comunitat Autònoma li cobraríem 424.000 per a l'avaluació d'impacte ambiental de la revisió del Pla general, per exemple, la qual cosa no sé fins a quin punt, tenint en compte que l'avaluació d'impacte ambiental per al Pla general de Palma ve obligada per una normativa legal; per tant, l'obligació de l'Ajuntament de Palma i de qualsevol altre és passar el seu pla general, les normes subsidiàries, per l'estudi, per l'avaluació d'impacte ambiental. Però, és més, el mínim d'aquesta tarifa són 53.000 pessetes, és a dir, qualsevol petit municipi que redacti unes normes subsidiàries haurà de pagar una taxa de 53.000 pessetes per l'avaluació d'impacte ambiental d'aquesta feina, la qual cosa és absurda, entre altres coses perquè aquí sí que la Comunitat Autònoma no està fent cap tipus de..., no prima, no beneficia cap subjecte passiu: tant les normes subsidiàries, com el pla general, com els estudis i avaluacions d'impacte ambiental que els plans generals i les normes subsidiàries tenen, primer és per obligació legal però, segon, el que fan és emparar interessos de caràcter general, no estam parlant d'interessos privats, privatius, de beneficis d'algú en particular, són els interessos generals que s'estan cuidant amb aquesta qüestió. Per tant, em sembla especialment important que se suprimeixi aquesta taxa o, com a mínim, que s'eximeixi els ajuntaments, que són els únics que poden fer aquest tipus d'estudis, d'aquesta taxa.

Ja hem citat les taxes que tenen 58, 90 i 100 epígrafs i que es justifiquen en un o mig full, no insistirem en això, però a mi m'agradaria que algú m'explicàs per què caçar un conill costa a l'Administració com tres vegades caçar un tord, o com em poden demostrar que una perdiu costa el doble que una guàtlera o que una tórtora. Idò és així, és així, és a dir, aquesta llei de taxes..., és que hem d'anar a la filosofia de la taxa i hem (...) Què és una taxa?; una taxa és una prestació d'un servei que beneficia privativament al ciutadà i, per tant, l'Administració li cobra; què li cobra?, el cost dels serveis, però aquí no es fa això, es fa una tarifa quant a caça -i això ho he dit a tall d'exemple però em sembla que és suficientment il·lustratiu per aclarir que s'ha fuit, en aquest projecte de llei, s'ha fuit completament de la filosofia del que ha de ser una llei de taxes- i resulta idò això, que una perdiu és molt més cara que un conill, que un senyor que agafa una escopeta i se'n va un vedat social de caça a caçar una perdiu ha de pagar més que una tórtora, per exemple, tres vegades més que un tord i coses d'aquestes. Quina filosofia reflecteix, això?, que no estam fent una llei de taxes, perquè la Llei de taxes no serveix per controlar si una espècie es pot caçar més o es pot caçar menys, perquè això necessitaria o bé una estructura tributària o mesures administratives de protecció de determinades espècies, però no és la Llei de taxes l'instrument que ha de regular aquestes coses. La Llei de taxes ha d'atendre el cost del servei que això representa a l'Administració i punt, i res més, i per suposat que no hi ha cap justificació que empari no sols aquest exemple de les guàtleres, de les perdius o les tórtoras, sinó tants d'altres que no tenen explicació a discriminacions, a diversificacions de l'estructura tarifària d'aquestes taxes.

Ja ha parlat el Sr. Alorda, li vull agrair sincerament -sí que hi és, sí que hi és- li vull agrair sincerament la defensa que ha fet de les nostres esmenes, especialment les que fan referència a inspeccions i a expropiacions, jo no ho faria millor que ho ha fet ell però, en qualsevol cas, insistiré perquè les esmenes, al cap i a la fi, són nostres, la qüestió de les inspeccions ordinàries. Efectivament, aquesta llei de taxes, amb un criteri que al meu judici, en aquest cas, és molt més afany recaptatori que qualsevol altre, posa una sèrie de taxes, en concret a les conselleries de Sanitat..., perdó, però aquesta compressió del debat no em permet tenir els papers suficientment arreglats, crec que són les conselleries de Sanitat i de Turisme que imposen unes taxes, senzillament, a les inspeccions ordinàries. Ja ho ha dit el Sr.

Alorda, és lògic que quan un establiment obre i es fa la primera inspecció per donar la seva autorització, tant de Sanitat com de Turisme, es cobri la taxa per a aquella inspecció perquè, en definitiva, és una instància del ciutadà, és qui ha volgut obrir aquell negoci i, per tant, aquella primera inspecció s'ha de pagar, indiscutible; però allò que no té sentit és que els ciutadans hagin de pagar totes i cada una de les inspeccions que a iniciativa estricta de l'Administració, simplement perquè l'Administració vol controlar l'estat dels establiments, l'Administració fa; idè, d'això, a presentar factura. Això té dos aspectes, primer que, bé, que el ciutadà lògicament té una sensació -aquesta vegada sí clarament confiscatòria, però segona que és un instrument del qual, posat en mans de l'Administració, se'n poden derivar molts d'abusos perquè, qui prohibeix una administració que en un determinat moment tenguí una persona irresponsable o que tenguí un problema personal en aquell moment a perseguir un ciutadà o una sèrie de ciutadans sobre la base de posar-li una inspecció cada dia i, per tant, una taxa cada dia? Ningú. Cada vegada que l'inspector passi per l'establiment, per un bar, per un restaurant, per una instal·lació sanitària, a pagar, i si no a més li embarguen els comptes. Això a mi em sembla absolutament impresentable i injustificable, crec que s'han de suprimir les taxes per les inspeccions que no són sol·licitades pel ciutadà.

I ja per acabar, finalment, la taxa ja ridícula, que supòs que el bon sentit de la majoria, encara que fent una excepció, acceptarà, és la de les expropiacions. Efectivament és una burla sarcàstica que es consideri beneficiari d'una acció administrativa aquella persona que es veurà expropiada i li posin una taxa de 10.600 pessetes per fer-li el gran favor d'expropiar-li una finca, 10.600 pessetes. Fixau-vos la paradoxa que pot resultar, perquè quan parlem d'una finca tothom imagina expropiacions milionàries i coses d'aquestes; no, hi ha expropiacions que són d'un parell de mils de pessetes, perquè jo personalment en la meua feina professional n'he vistes, d'expropiacions de tres o quatre mil pessetes; es pot donar el cas d'una pobra persona que es vegi expropiada per tres o quatre mil pessetes i al final li vengui l'Administració i li digui: "Me'n deu 4.000 perquè vostè ha de pagar més de la taxa que el que jo li pagaré per l'expropiació", la qual cosa ja seria absolutament sarcàstic i molt més enllà d'una broma de mal gust. Crec que aquesta taxa el bon sentit de tothom ens farà que avui vespre la llevem de les amenaces que aquesta llei perpetra contra els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Soler té vostè la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors, intentar fixar la posició d'una manera global, quan tenies pensar fer-ho pràcticament per capítol i per taxa, és difícil i és fer un exercici de compressió, com deia el Sr. Quetglas, bastant fort. Jo el que voldria dir, en primer lloc, és que aquesta llei que substituirà la del 86, vull recordar aquí que la del 86 va ser objecte d'un ampli consens en ponència, és a dir dins ponència es va fer una feina entre tots els grups polítics per tal d'estudiar taxa per taxa, que crec, crec sincerament, que en aquesta ponència de la Llei del 98, crec que no s'ha fet.

Vull recordar en aquest moment també que una vegada acabada la ponència, durant la qual es varen recaptar els informes econòmics que poguessin faltar, perquè, realment ho reconeixem, a determinades taxes ha mancat l'informe econòmic i s'ha hagut d'aportar en el moment de la ponència. Quan vàrem començar la tramitació a comissió, alguns grups parlamentaris expressaren els seus dubtes pel que respecta a la tramitació d'aquest projecte de llei, i vull recordar que per part del nostre grup parlamentari, es va demanar a la presidència de la comissió que es recaptassin els informes dels lletrats d'aquesta cambra per tal que no quedàs cap dubte pel que respecta a la tramitació d'aquest projecte de llei, i així es va fer i es va continuar amb la certesa, per part de tots els grups parlamentaris, que no hi havia pegues amb aquesta tramitació. Ho dic perquè també crec que s'ha de valorar a vegades la postura o la posició del grup majoritari d'aquesta cambra en relació a aquest projecte.

Jo crec que el nostre grup parlamentari és el primer que s'estimaria més que com manco taxes hi hagués, millor. Indubtablement, ara, amb les taxes no pretenem fer ni política social, ni política cultural, ni política esportiva, el que pretenem aplicar és un principi general que diu que determinades activitats de l'administració, el seu finançament és via taxa, i això és el que es vol instrumentar amb aquesta llei. És a dir no hi cerquin aquestes finalitats ni aquests tipus d'interès. També, i no en tenim cap dubte, qualsevol taxa, agafin-les totes, jo no m'he aturat a comptar quantes taxes hi ha en aquest projecte de llei, però qualsevol taxa, pel caire que vulgui, aquí i a qualsevol part li podrà treure tota la punta que faci falta. Indubtablement, la taxa és un concepte que es presta a treure-li punta, i a més a un moment que es fa aquest projecte, on es duen a la categoria de taxa, preus públics i altres coses, indubtablement, efectivament, és a dir, des d'aquelles que ja no existeixen, pòlisses de 3 pessetes o de 5 pessetes per dirigir-se a l'administració, que es va eliminar, aquí es van eliminant coses ..., sempre, qualsevol taxa, qualsevol taxa té un principi que repugna l'administrat. Nosaltres, aquest principi el podríem compartir, ara, hem de tenir en compte que determinats serveis de l'administració els ha assumit per transferència de l'administració central, hi havia unes taxes, aquestes taxes es deduïen del cost efectiu, es tenien en compte amb el mecanisme de finançament, i a la Comunitat Autònoma no li queda més remei, al Govern no li queda més remei que mantenir una sèrie de taxes.

No entraré en les taxes una per una, perquè crec que seria perdre el temps. Una de les qüestions que s'han expressat i sobre la qual vull intervenir també en aquest torn de fixació de posicions, és en relació que no es tenen dades comparatives. Aquí, al Parlament, es té ben clar quins són els requisits que hi ha d'haver per tramitar un projecte de llei, i dels antecedents es pot deduir, algunes conselleries han aportat, però no era necessari, dels antecedents que formen part d'aquest projecte de llei, es poden deduir que, per exemple, la Conselleria de Turisme, com així ho hem fet nosaltres, la Conselleria de Turisme la tarifa de l'any 89, per obertura d'establiment era de 3.000 pessetes, i la que es proposa de l'any 98 és de 3.180. Es pot saber també l'obertura d'establiment d'agència de viatges, que de 50.000 passa a 53.000, o, i record que no feim política cultural en aquest sentit, la taxa per la Junta Avaluadora de Català l'any 97 era de 1.500 pessetes, i l'any 98 es manté en 1.500 pessetes. En definitiva, dels antecedents i el que vull deixar clar és que dels antecedents d'aquest projecte de llei, es pot deduir quina ha estat l'evolució, quina era la quantia inicial, quina és la quantia que es proposa, es pot veure quin increment i es pot veure que en determinats casos l'increment és el 0% i en determinats casos hi ha un increment des del 89 al 98, d'un 6%.

I anem a un altre punt, el de l'homogeneïtat. Ho reconeixem clarament, la Conselleria d'Hisenda ho ha reconegut, no és un objectiu d'aquest projecte de llei homogeneïtzar, es diu que per exemple determinades taxes de caràcter general a distintes conselleries, unes compulses, unes certificacions, no és el mateix import, i jo dic, fins i tot no és el mateix import a una mateixa conselleria a determinats serveis, és a dir, el criteri que s'ha seguit, s'han equivocat o no, però el criteri que s'ha seguit per les distintes conselleries, i que la Conselleria d'Hisenda ha donat per bo, és que cada servei estableix el seu cost, i en funció del seu cost i en funció de les previsions de certificacions que tindrà, estipula la taxa corresponent. És discutible, ja ho sé, ja ho sé que és discutible això, però és un criteri que s'ha seguit, igualment que s'hagués pogut seguir el de l'homogeneïtat, i no s'ha optat per ell. Per ventura, dins una administració local és lògic que se segueixi el criteri de l'homogeneïtat, dins l'administració autonòmica, que és Estat, no s'ha pretès seguir aquest criteri, com no el segueix l'Estat, com no el segueix l'Administració estatal.

Una altra de les qüestions que s'ha plantejant és la de les memòries econòmiques, vull recordar que les memòries econòmiques que no hi eren, si n'ha falta alguna, s'ha aportat, o sigui que a la ponència hem estat especialment escrupolosos en aquest sentit, que no hi hagués cap taxa, crec que un dels objectius que ens vàrem marcar tots els ponents, era no aprovar cap taxa que no tengués la corresponent memòria econòmica, perquè així ho diu la llei i perquè així ha de ser, i no es va donar la passa d'anar a comissió fins que no hi va haver totes les memòries econòmiques, que es podrà dir que la memòria econòmica de tres folis, hauria de ser d'un foli, falten dades, falten ..., indubtablement, és a dir, qualsevol memòria econòmica és perfeccionable. Com es fan les memòries econòmiques corresponents a les ordenances fiscals? Es fan unes apreciacions, es pot estar d'acord o no amb aquestes apreciacions, però m'han de reconèixer que hi ha una càrrega de subjectivitat important, eh?, hem de tenir en compte que determinades taxes, el funcionari acaba dient, "bé, i quants d'expedients d'aquests tramitaré en un any?" I a partir d'aquí és el que determina l'import, és a dir que aquesta subtilesa que es demana a les memòries econòmiques no és qui, ni enlloc, ni a cap administració, perquè hi ha aquest component que dificulta aquesta qüestió.

Un altre tema que crec que s'han tractat amplament, ha estat una esmena que té genèrica el PSOE, d'exempcions a les administracions locals. Nosaltres, dins ponència, vàrem dir que si es trobava una fórmula per garantir una reciprocitat, des del nostre punt de vista estava clar, és a dir una reciprocitat que suposàs que l'administració autonòmica, que el Govern de la Comunitat no acabàs pagant cap taxa a cap altra administració, almanco administració local, és a dir que si s'establí una exempció a favor de les administracions locals, que tenguéssim la seguretat que les administracions locals no cobrarien taxes al Govern de la Comunitat Autònoma. Vàrem intentar mirar quines fórmules hi havia per instrumentar això, no va ser possible, jo, en acabar aquesta part dispositiva general, indicaré alguna que estam disposats a acceptar, on farem voluntàriament, on l'administració autonòmica farà voluntàriament una exempció en aquest sentit cap a les administracions locals, sense demanar el que a mi em semblaria mínim, que és el principi de reciprocitat.

Sobretot el PSOE en taxes concretes ha estat, indubtablement el fet de ser el que té més esmenes concretes a taxes, fa que llavors durant la intervenció es pugui estendre a més aspectes concrets, entra en la direcció d'obres, el tant per cent general de cobertura a totes, en definitiva, nosaltres creim que la direcció d'obres és una qüestió que l'hem plantejada a la conselleria corresponent, creim que les direccions d'obres s'han de mantenir, l'argument que usa el Grup Parlamentari Socialista, que el contractista mateix internalitza el cost, creim que depèn de la situació de mercat, és a dir que si a un determinat moment un contractista va a la baixa d'un 20%, no té en compte aquell 4% per anar més o manco, per estipular la baixa en funció d'aquesta taxa. Creim que hi ha moment que no juga, i creim que són la major part dels moments en què no juga aquest aspecte.

En definitiva, aquesta llei indubtablement és millorable, ho reconeixem, ara, és una llei que el que pretén és recollir en un compendi tot el conjunt de taxes que té l'administració autonòmica en aquest moment, i la seva justificació econòmica corresponent i, sense cap dubte, elevar-ho a la categoria de llei. Aquest és l'objectiu, una vegada tinguem això, es podrà entrar en un futur, i jo he reconegut des del principi que no s'ha aplicat el principi o la regla d'homogeneïtat, que record que no és ni a la Lofca, ni a la Llei general tributària, aquesta qüestió. Realment ja es diu d'entrada. Indubtablement, aquesta llei serà una passa per al dia de demà poder fer aquesta homogeneïtzació, i també he de reconèixer una tendència de l'administració autonòmica a mantenir les taxes, i dic, una vegada més, que és una tendència heretada de l'administració central i hem de tenir en compte que bona part d'aquests serveis, una part important del seu finançament, a través de la transferència corresponent de l'Estat, tenia la seva cobertura via taxa, vulguem o no les taxes, el conjunt de taxes, són importants per mantenir el funcionament a nivell global de la Comunitat Autònoma. Jo sé que les podríem començar a mirar una per una i que no ens n'agradaria cap, que tal vegada les podríem eliminar totes, però dins l'esquema de finançament fins ara, una part important del finançament de l'activitat administrativa, ha estat via taxes. En conseqüència, encara que, com deia, es pugui treure punta a cadascuna d'elles, creim que s'ha d'actuar amb un principi de prudència en aquest sentit.

Algunes esmenes que creim que es poden aprovar. En primer lloc, l'esmena 2472 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista és obvi, però la quantia hauria de ser de 5.350 pessetes, és als articles primers corresponents a les taxes del títol de Presidència. Passem a una altra esmena, crec que és la 2431 del Grup Parlamentari Socialista, referent a les exempcions a administracions locals, nosaltres, si es transacciona l'esmena, crec que és la 2431, en qualsevol cas a l'article 119, que fa referència a la quantia de la taxa per estudi d'impacte ambiental, relatiu a plans generals d'ordenació urbana o normes subsidiàries, seria eliminar el que és aquesta taxa d'estudi d'impacte ambiental, per dos aspectes, per plans generals d'ordenació urbana i per normes subsidiàries, que són els dos únics aspectes que indubtablement serà l'administració local, no l'eliminarem en plans parcials, que hi pot haver un promotor, l'eliminaríem en plans generals d'ordenació urbana i normes subsidiàries, és a dir, l'apartat 2.3.2., seria transaccionar l'eliminació de l'apartat 2.3.2. de l'article 119, amb la seva esmena 2431, si hi està d'acord.

També proposaríem, perquè clar, aquí a vegades es parla aviat, pel que fa a les expropiacions forçoses, també se li ha tret punta, però de vegades hem de posar una mica els peus a terra. Les taxes per a les expropiacions forçoses, on les hem vist?, a la Conselleria de Foment? No, qui és que fa més expropiacions forçoses, quina conselleria és la que fa més expropiacions forçoses?, no les fa la Conselleria de Foment, la Conselleria de Foment té taxa per expropiació forçosa?, no en té. La taxa per expropiació forçosa és a l'article 407 a la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, que aquesta conselleria, en determinades ocasions pot expropiar per compte de, i hauríem d'anar a pensar i hauríem d'anar a mirar si el pagador d'aquesta taxa corresponent és el beneficiari d'aquesta expropiació per compte de, i no l'expropiat; no obstant, com que jo li vull

reconèixer que això no està ben expressat, no està ben expressat al projecte de llei, proposaríem una esmena transaccional, no sé amb quina de les seves esmenes, crec que seria, perquè clar, són molt succintes, esmena de supressió a l'article 409, jo, en aquest cas, m'empararia amb la 2460, si hi està d'acord, Sr. Quetglas, i suprimiríem de l'article 407, taxa per serveis administratius, el punt 6è, expedient de l'expropiació forçosa, i hauríem d'eliminar també del 409, una vegada més amb la seva esmena 2460, el punt 5è que és la quantia d'expedient d'expropiació forçosa. Tot i que poden quedar alguns dubtes que precisament aquestes taxes per expropiacions forçoses no estiguin en seu de la Conselleria de Foment, sinó en seu de Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, però perquè ens queda el dubte, que el podem tenir en aquest sentit, plantejam aquesta proposta transaccional.

En definitiva, aquest és l'esquema del posicionament nostre, i des del nostre punt de vista, també, el nostre grup, el que lamenta és que tant a ponència com a comissió, haguem hagut de passar bastant de puntes sobre el que és la tramitació d'aquest projecte de llei i que llavors finalment, a ple, haguem hagut de convertir en un debat de totalitat, una cosa que es tractava de poder estudiar amb tranquil·litat, taxa per taxa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Quetglas, té vostè la paraula. Perdó, Sr. Alorda.

Mentre es produeixen aquests torns, si es poguessin fer arribar aquestes transaccions, avançaríem.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Només per contestar alguns dels punts, la majoria dels temes nostres han quedat incontestats, però tampoc no hi reincidiré, el que no podem és admetre que no s'ha fet estudi per part dels ponents, perquè creim que és intentar carregar damunt els ponents i amb una doble i triple condició una tasca que no els correspon. El Govern ha de lliurar els projectes de llei amb els antecedents necessaris, talment ho diu, antecedents suficients, talment ho diu el Reglament de la Cambra, així apel·larem a Junta de Portaveus, es va admetre aquesta tesi, que era insuficient, la Mesa del Parlament va admetre que els antecedents eren insuficients, es va demanar nova documentació al Govern, i el Govern va fer befa, befa, extraordinàriament impresentable, d'aquesta institució, i va enviar còpia fotocopiada dels antecedents que ja havia enviat abans. Se li deia ben clarament que el que es pretenia era intentar saber quines taxes hi havia vigents i, sobretot, quines modificacions es feien amb el projecte de llei que es presentava. Una cosa tan senzilla com dir, no s'ha tocat res, s'ha posat IPC, s'ha considerat necessari i convenient posar un concepte nou, perquè l'exposició de motius de tot això no deia res, naturalment les memòries econòmiques financeres no deien res, perquè les memòries econòmiques financeres només justificaven el cost de la taxa com si fos nova, d'això que era tan raonable i que així es va entendre per part d'aquesta institució, el Govern se n'ha rigut absolutament.

Vostè diu que això no és necessari, que els lletrats digueren que no era imprescindible, amb independència d'això, nosaltres no ho durem al Constitucional, aquest punt, per tant no hi haurà aquest element, ara, qualsevol que coneix un mínim del funcionament del món fiscal, sap que el primer que es diu quan es modifica una normativa fiscal, una taxa d'un ajuntament de 200 habitants, és a dir, bé, fins ara teníem una memòria que diu, fins ara teníem això, ara hem canviat això i això altre, per aquests motius, però sumàriament si importa, això és exigir tant d'un govern balear que gestiona centres de 4.000 milions de pessetes? Per una llei de taxes? Doncs això s'ha negat a aquesta cambra, però no ens digui que és que els ponents han fet poca feina, perquè això em sembla encara un insult, perquè quan es va demanar en ponència que el Govern, per favor, fes això ràpidament, que ho tenia per mà, a les conselleries, vostè mateix va reconèixer i és al *Diari de Sessions* i així constarà, que el Govern va dir que era massa difícil, que era massa difícil, per al Govern era massa difícil dir que havien canviat, i ho havien de resoldre els ponents. Això em sembla, és que em sembla de molt mal gust, com a mínim, intentar renyar els ponents de no haver anat a intentar cercar quantes vegades s'havien canviat les normes, algunes amb preus públics, etc., per tant no hi estam d'acord.

El que hi ha hagut és una espècie de mala voluntat o no sé què passa per part del Govern que no ha volgut contribuir gens, perquè nosaltres gust per consensuar i per intentar arribar a un acord en taxes, li puc assegurar que hi és, perquè creim que la matèria tributària s'ha de consensuar al màxim possible.

Per paga, és ben cert que qui no ha treballat gens amb les taxes, és el Govern, el Govern copia les taxes que li dona l'Estat, i les duc talment, i cada vegada que té una competència autonòmica nova, manté les taxes de l'Estat, tant si tenen seny com si no en tenen, i no fa cap mínim esforç per adaptar-les al propi país, gens, vostè mateix ho reconeix, hi ha una inèrcia de la normativa tal i com la transfereixen, talment ve, talment es publica.

Nosaltres li volem reconèixer i no podem entrar en cadascun ni molts menys, que no es pot fer política sectorial amb les taxes, però vostè tampoc no ha de pretenir que allò que són tasques, objectius i funcions públiques del Govern que ha de fer necessàriament el Govern, ho pagui el particular. La normalització lingüística és una obligació del Govern, l'ha de promoure, l'ha de subvencionar, ha d'animar els individus, els ciutadans i a les associacions que hi participin, no ha de cobrar per donar els cursos, de la mateixa manera que l'habitatge social, és una obligació del Govern i per tant no ha de cobrar taxes per

a aquesta tasca. Tampoc per les inspeccions, no, no ha de cobrar per aquestes inspeccions, ha de fer la funció pública i posar les multes que calguin. Tampoc per delimitar el que és seu, la zona de servitud de domini públic hidràulic, l'ha de fer i llestos. Sembla ser que en això hi varen estar d'acord amb les zones ferroviàries, que és *mutatis mutandi* el mateix. Jo l'únic que interpret és que el Sr. Verger ha tengut una sensibilitat que el Sr. Rami no ha tengut, i punt, perquè, per la resta, si no, no s'entén. Ara, que ens intenti lligar l'expropiació forçosa jo li agraeix i, per tant, no hi insistiré, perquè agraim i donam el suport, si cal, a qualsevol cosa que elimini aquest punt, però el que no pot ser és que es regalini fotos i es cobrin les expropiacions forçoses, perquè confio que no arribaran a posar una taxa per les fotos, perquè hi ha coses que repugnen més i coses que repugnen menys, hi ha coses que són absurdes, i cobrar per una expropiació forçosa, és absurd.

No volem insistir massa més, tampoc, en l'administració local, però jo li vull reconèixer que tampoc no ens sembla correcte intentar apel·lar la reciprocitat, no només no hi ha reciprocitat, efectivament, sinó tot el contrari, la Llei d'hisendes locals diu que si es col·loca una exempció damunt un tribut local que pugui perjudicar la recaptació de l'ajuntament, qui imposa l'exempció ha d'arbitrar les fórmules de compensar l'ajuntament, no en faltaria d'altra, els ajuntaments ja a aquestes altures estan fent una quantitat de feines que no els corresponent extraordinària, i vostès, amb el Pla 10 i fent bestreure doblers en instituts de secundària, i amb obres de sanitat ja extreuen prou dels ajuntaments, que tenen jutjats, tenen els registres dels jutjats, tenen una quantitat de feines que no són pròpiament municipals. Per tant, una de les feines dels ajuntaments no és contribuir a la Comunitat Autònoma, ja fa feina de col·laboració interadministrativa, ara, el Govern sí que ha de cooperar, si fa plans Miralls de 40.000 milions de pessetes, bé pot eximir d'algunes tasques com són els espectacles de les festes populars, les revetlles populars, els actes esportius, la festa de Sant Joan, això no s'ha de cobrar, això no s'ha de cobrar, clar, ni per les piscines, és clar que no, això s'ha de fer de franc.

Moltíssimes de les coses que hem dit creim que no han quedat contestades, creim que s'hagués pogut fer una feina, entre tots, de millorar aquesta llei, de polir-la, ara, ens hagués agradat molt a tots, crec, dir què és el que s'havia canviat i per què. Tots hi haguéssim participat molt més a ple, en la redacció d'aquesta llei, i li record una cosa, el nostre grup va votar perquè el decret legislatiu el fes el Govern, va votar a favor que aquesta llei la fes el Govern, condició única: que no modificàs res i la fes el Govern, que aquesta recopilació la fes el Govern, el nostre grup hi va votar a favor; ara, si vostès ens ho modifiquen i canvien coses, diguin-nos què han canviat per discutir-ho aquí, i debatem-ho. Crec que no hi ha estat, i jo també ho lament, perquè creim que el tema de les taxes, com el dels impostos, el tema dels impostos és segurament més difícil de consensuar, però el tema de les taxes, si hi ha un poc de col·laboració, creim que en gran mesura ens podríem entendre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Francesc Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Coincidesc plenament amb les darreres paraules del Sr. Alorda, és a dir, jo crec que s'hagués pogut fer un esforç i aquesta llei hagués pogut sortir consensuada i, a més a més, hagués sortit una millor llei que la que surt, si s'hagués fet aquest esforç, és una llàstima que no hagi pogut ser així, però, en fi, en relació a les qüestions que ..., li volia replicar un parell de coses al Sr. Soler.

El Sr. Soler diu que amb una llei de taxes no es fa política social, no es fa política econòmica, no es fa política cultural, hi estic d'acord, en principi la Llei de taxes no té aquests objectius, ni objectius redistributius, però, és inevitable que implícitament els tenguí, si un, a una taxa li dóna un 40% de cobertura, a una altra taxa un 10% de cobertura, i a una altra el cent per cent, està gravant més aquesta darrera activitat que li dóna un cent per cent de cobertura, és a dir, que fa pagar als ciutadans el cent per cent del cost del servei que li presta l'administració, que una altra que només fa pagar el 2%, efectivament, li està produint, en termes econòmics, una subvenció i, per tant, fa una política d'alentar, de primar unes activitats i, per tant, de penalitzar i castigar-ne unes altres, implícitament és així, agradi o no agradi. Per tant, es pot fer una anàlisi de quina és la política implícita que hi ha a la política de subvencions que hi ha mitjançant les diferències de cobertura de les taxes. I aleshores, quan un fa aquesta anàlisi és quan se'n tem que no hi ha una política, una línia política que es pugui esbrinar clarament, perquè, a veure, no és una injustícia que els ciutadans de la Comunitat Autònoma que paguin els impostos, subvencionin els senyors que tenen un vaixell amarrat a Calanova amb un 25%, jo ho trobo injust, per què se li ha de subvencionar, per què la taxa d'amarrament de Calanova només costa el 75% del cost del servei?, per què no costa el cent per cent? A mi em sembla molt bé que els senyors que demanen una certificació d'uns habitatges de protecció oficial tinguin un 98% de subvenció i un 2% de cobertura, res a discutir, però el de Calanova em sembla una injustícia, per què els que pagam impostos hem de pagar al senyor que té un vaixell a Calanova? Per què els que pagam impostos hem de subvencionar amb un 91%, amb un 91% els casinos i les cases de joc que obrin, perquè la taxa de cobertura de la taxa de joc és del 9%, per tant el 91% del cost del servei, d'un servei que està posat en funció dels senyors que obrin casinos i sales de joc, el 91% el paga el ciutadà amb els seus impostos, per què?, quin sentit té, això?, a mi particularment em repugna i m'indigna, i a més no hi trobo cap sentit.

I és per això que jo, Sr. Soler, s'ha inventat un argument contra un argument que ningú, que jo sàpiga li ha exposat. A mi no em repugnen les taxes, en absolut, jo crec que són absolutament lògiques, perquè la inexistència de taxes pot provocar situacions de discriminació i d'injustícia tremendes i flagrants, clar, és a dir, justament quan el benefici de l'acció administrativa, del servei de l'administració és individualitzable, és un benefici personal, directe, a una persona o a un grup de persones, no hi ha el perquè l'haguin de pagar uns altres. Això em pareix tan clar que és el que dóna lògica a l'existència de les taxes, i, per tant, és lògic i absolutament normal i defensable que existeixin, per tant, jo no he sentit, i a més si d'alguna manera s'ha deduït de les meves paraules que hi havia algun tipus d'atac, o de repugnància, o de renegar del sistema de les taxes, no és veritat i no ha estat així; em pareix que formen part de la lògica del sistema tributari, del sistema d'ingressos de les administracions públiques, per tant, no ho sé, em sembla absolutament raonable, defens les taxes, però defens que les taxes tinguin, responguin a aquest sentit filosòfic per al qual es creen.

L'argument que la manca d'homogeneïtat respon que els distints costos que tenen les distintes conselleries, els distints centres del Govern, a mi em pareix que és un argument difícilment defensable, Sr. Soler, perquè, clar, si resulta que compulsar una fotocòpia a la Conselleria de Presidència costa 2.600 pessetes i a la conselleria no sé quina, no record quina era, en val 250, vol dir que la Conselleria de Presidència és més de deu vegades més ineficient que la Conselleria de Transport per compulsar una fotocòpia, evidentment supòs que no, perquè si és així hem de començar aquí a introduir una revolució, a acomiadar gent i a demanar responsabilitats per aquesta manca d'organització i de sentit comú, supòs que no és així, supòs que no respon a una estructura de distints costos perquè agafar un document, fer una fotocòpia, posar un segell, una firma i lliurar-lo costi a un lloc deu vegades més que a un altre, és a dir, la manca d'homogeneïtzació és que respon a criteris d'absolut caprici, erràtics, de cada conselleria, de cada cap de departament, no sé, de cada un que diu, bé, això ho gravarem així o ho gravarem així deçà, però no em digui que respon a distinta estructura de costos, perquè això encara és més alarmant que la manca d'homogeneïtat i la manca de criteris, encara molt més.

Bé, i per acabar, en relació amb la transacció que vostès ens ofereixen, l'acceptam, naturalment sobre la supressió de les taxes per avaluació d'impacte ambiental als ajuntaments, perquè en definitiva la transacció que ofereix aconseguir tots els objectius de la nostra esmena, que és que els ajuntaments no paguin per les avaluacions d'impacte ambiental dels plans generals i de les normes subsidiàries i dels plans especials, per tant, d'acord amb la transacció.

I quant a les expropiacions, és clar, efectivament, jo havia notat perfectament que era possible una justificació en aquesta taxa, quant que el beneficiari no és necessàriament l'administració expropiant, hi ha casos, ho sé, conec que hi ha casos i sé que és així, però així com està redactada la taxa, no és això, el que posa; el que posa això, aquesta taxa, és que el qui ha de pagar la taxa és aquell a qui expropiïn, la qual cosa és una broma de mal gust. Si estigués redactat de l'altra manera jo crec que sí, que tendria sentit l'existència d'una taxa quan l'Administració expropia en benefici de qualcú que no és aquesta administració; lògicament en aquest cas em sembla de justícia que existeixi aquesta taxa perquè no tenim per què, a un beneficiari d'una expropiació, pagar-li a través dels impostos aquesta acció administrativa que, en aquest cas sí, és perfectament privativa i amb benefici individual, individualitzable i concret i, per tant, en qualsevol cas agraim l'acceptació d'aquesta esmena i lamentam, efectivament, una vegada més que aquesta llei surti així i que aquesta llei no hagi assolit un consens que, en qualsevol cas, -vostè ho sap, Sr. Soler- hagués estat molt fàcil d'aconseguir a base de posar-hi una mica de sentit comú i de posar-hi els elements que una llei com aquesta em sembla que reclama de manera (...).

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Francesc Quetglas. Sr. Soler, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. (...) Bé, en primer lloc vull recordar al Sr. Alorda que quan el seu grup va plantejar que s'havien de tenir alguns dubtes quant a la tramitació va ser el nostre grup el primer que va demanar al president de la comissió que s'aturàs i s'aclarís, i la resposta de qui tenia la potestat en aquell moment a nivell d'aquesta cambra va ser clara: "que es continuï", amb tots els assessoraments, per tant no hi ha d'haver cap dubte.

Em sembla una mica il·lògic que avui acabem aquest debat d'aquest projecte de llei quan qui no creu massa en les taxes les ha de defensar, i qui els defensa, Sr. Quetglas, el 80% de les esmenes que planteja són de supressió, de supressió pura i dura, és a dir, no diuen que no estan d'acord amb això i tal, no, no, esmena de supressió; vostès, amb les seves esmenes, es carreguen el 80%..., no, no, n'hi ha algunes que diuen "per manca d'homogeneïtat", algunes que diuen "per manca d'informe econòmic", però el 80% són esmenes pura i simple de supressió, d'addició no n'hi ha cap. Determinades cobertures en ponència es va demanar quin tant per cent creu raonable el portaveu del Grup Socialista que s'apugi i ho podem estudiar sobre l'informe econòmic; en definitiva, jo reconec que aquí que consensuar aquesta llei és impossible, perquè consensuar una llei allà on el grup que en teoria és el que defensa l'esmena i l'altre..., és a dir, el grup a favor de les taxes i el grup una mica contrari a les taxes, un ha de defensar la llei i l'altre el 80% de les esmenes que presenta simplement és per eliminar taxes, indubtablement és totalment impossible. No hem fet un estudi taxa per taxa.

Igualment és discutible quant a les inspeccions; jo veig que aquí no dol a ningú veure que un, quan té un cotxe i han passat cinc anys d'aquest cotxe, per la seva seguretat, que jo crec que és bo, ha de collir el cotxe, l'ha de dur a una ITV, li han de fer una inspecció, li han de fer un control i ha de pagar. En canvi un, si té un establiment obert al públic, cada ics temps, periòdicament, quan les circumstàncies ho aconsellin, l'Administració ha d'enviar un inspector i ha de mirar a veure si reuneix tots els requisits per mantenir l'obertura al públic. En un cas els sembla just pagar la taxa, en els altres casos no els sembla just pagar la taxa.

Amb la reciprocitat jo l'únic que volia garantir, i crec que queda garantit, és que no anem al fet que la Comunitat Autònoma eximeixi -hem fet aquella exempció pel que respecta a plans generals o a normes subsidiàries- però no anem amb caire general a dir que la Comunitat Autònoma no cobrarà cap taxa als ajuntaments i trobar-nos que els ajuntaments llavors cobrin taxes a la Comunitat Autònoma, que això, Sr. Alorda, s'hagués pogut donar ben clarament i es dóna, es dóna, com no se cerqui un compromís entre administracions locals i la Comunitat Autònoma.

I llavors he de dir una vegada més al Sr. Quetglas que ell fa un principi general i l'emmarca, el de l'homogeneïtat. Ni a la LOFCA, ni a la Llei general tributària, ni a la Llei genèrica de taxes de l'any 97 es fa el principi d'homogeneïtat ni es parla del principi d'homogeneïtat, i jo he començat la meua intervenció per dir-li que aquest projecte de llei no defensa ni pretén el principi d'homogeneïtat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Arribats a aquest punt i sense cap ànim més que d'aclarir certes coses, aquesta presidència es veu en la necessitat, per no dir en l'obligació, de llegir l'article 67 del Reglament, i ho farà previ a la votació, que diu que l'ordre del dia del Ple queda fixat pel President oïda la Mesa, d'acord, d'acord, amb la Junta de Portaveus. Així s'ha fet i així s'ha confeccionat aquest ordre del dia.

Dit açò passam a la votació d'aquest projecte de llei.

Sr. Soler, vostè havia demanat la paraula.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí, Sr. President. Dir a efectes de votació simplement informatius i pel que respecte al nostre grup, una vegada s'assumeixen aquestes dues esmenes transaccionals, pel nostre grup no hi hauria inconvenient en què es votassin les esmenes en bloc i tots els articles en bloc.

EL SR. PRESIDENT:

Podem donar cinc minuts de recés perquè prenguin l'acord, perquè votar totes les esmenes és més d'una hora i mitja, esmenes i articles, o una hora llarga, o una hora llarga; són 400 articles, hi pot haver votacions separades, hi ha esmenes de diferents grups a cada capítol i a cada secció... El seguiment té, només el seguiment tot sol, perquè se'n facin una idea els diputats que no el tenen, té 26 pàgines.

Si aquí volen que es votin les esmenes que estan transaccionades primer, i després feim una votació conjunta de tot el bloc d'esmenes i una votació conjunta de tots els articles inclosa l'exposició de motius, ho farem així. Don cinc minuts perquè es posin d'acord els portaveus.

(...) la votació, i abans donarem la paraula als portaveus. Per part d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Només per explicar que el nostre grup parlamentari donarà suport a les esmenes dels altres grups, tant del Grup PSM com del Grup Socialista, i, en canvi votarem en contra en el conjunt de la Llei, ja que pensam que les esmenes dels grups de l'oposició, malgrat ens hagués agradat matisar el vot, ja que n'hi havia algunes on ens absteníem i a altres els donàvem suport, finalment hem decidit fer-ho així perquè pensam que les esmenes milloraven en conjunt la llei i, de qualque manera, amb una votació agrupada aclarim més les postures del nostre grup. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc he d'agrair el suport del Grup d'Esquerra Unida, però sobretot també apuntar que el nostre grup, per tots els arguments que hem donat i totes les esmenes que no s'han aprovades i pel tracte que hem tengut, entenem nosaltres, per part del Govern en la tramitació d'aquest projecte de llei, votarem en contra de la llei; però a les esmenes dels altres grups ens abstenrem perquè amb la majoria hi estam a favor, però per no fer en aquest moment distincions ens abstenrem en totes, tot i que ja dic que amb la majoria compartim completament les argumentacions que suposen, i votarem a favor, naturalment, de les nostres esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari Socialista, Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup també votarà en contra de la Llei perquè el contingut de les nostres esmenes i la nostra postura davant el debat de totalitat, atès que la Llei no ha tengut canvis substancials, per lògica coherència amb aquest posicionament votarem en contra de la totalitat de la Llei, ja que ens veim obligats per raons de compressió a votar tot d'una vegada. Igualment, en relació a les esmenes dels altres grups el nostre grup, que havia fet una tasca d'estudiar i triar esmena per esmena dels altres grups, com que estàvem predisposats a votar a favor de les esmenes d'Esquerra Unida farem en bloc votació a favor de les esmenes d'Esquerra Unida, teníem més matisos -entre altres coses també perquè era més nombrós el nombre d'esmenes- en relació a les del PSM-Entesa Nacionalista, i per no introduir l'element de diferenciació ens abstenrem a totes, encara que moltes d'elles, algunes fins i tot coincidents literalment amb algunes de les nostres, les votàrem a favor, però en vistes a facilitar aquest debat, obligat per la urgència del temps per una decisió presa, efectivament, pels òrgans que pertoca però per majoria, no per unanimitat i no amb el suport del grup que jo en aquest moment represent, idò per facilitar les coses així ho farem. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Soler.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí, Sr. President. Per dir que nosaltres votarem a favor l'esmena que hem indicat del Grup Socialista, votarem a favor les dues transaccions que hem proposat, i com és obvi votarem en contra tota la resta d'esmenes i votarem a favor de tot el Projecte de Llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Aquesta presidència vol agrair l'esforç de tots els portaveus per agilitzar aquesta darrera votació, llarga votació que haguera estat.

Anam a votar les dues transaccions, una que fa referència a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, 2460, que és suprimir el punt 6 de l'article 407 i els punts 5 i 5.1 de l'article 409, conjuntament amb l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la 2472, que ha estat transaccionada amb una taxa la quantia de la qual és de 5.350 pessetes. Es poden donar per aprovades per unanimitat? S'aproven per unanimitat. Moltes gràcies.

Anam a votar ara l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, la 2438, on se suprimeixen els punts 2.3.2, 2.3.3 i 2.3.4 de l'article 119, que és la referència que havia fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular sobre temes de plans parcials i (...) Es pot donar per aprovada per unanimitat? S'aprova per unanimitat, moltes gràcies.

Seguidament anam a votar totes les esmenes, que estalviaré llegir-les, presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida en aquest projecte de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 16; en contra, 29; abstencions, 5. Queden rebutjades totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Passam a votar totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, exceptuant l'esmena transaccionada que ha estat votada.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 8; en contra, 29; abstencions, 13. Queden rebutjades totes aquestes esmenes.

I passam a votar totes les esmenes el bloc del Grup Parlamentari Socialista, exceptuant l'esmena 2460, que ha estat transaccionada, i l'esmena 2438 que ja ha estat votada.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 16; en contra, 29; abstencions, 5. Queden rebutjades totes aquestes esmenes.

I passam a votar tot l'articulat, títols, capítols, articles, disposicions transitòries, addicionals, finals, exposició de motius i disposició derogatòria, en bloc.

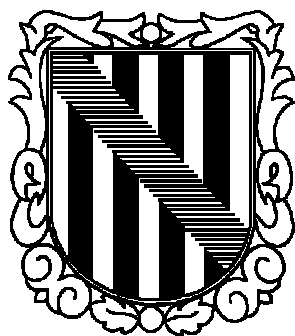
Senyores i senyors diputats que votin a favor de tot el dictamen, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 21; abstencions, cap. Queda aprovada la Llei que regula el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Aquesta presidència vol fer notar que els serveis de la Cambra procediran a realitzar les correccions pertinents per tal d'adequar l'estructura definitiva d'aquesta llei. Queda aprovada, idò, la mateixa, ni no havent-hi més assumptes a tractar, moltes gràcies i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA